

FEBRUARI 1979

de

ECHE TE WAARHEID

een tijdschrift voor een zuiver begrip

Europa en het pausdom

**Paus
Johannes Paulus II**

BRIAN
KNOWLES

de
ECHE WAAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

12e jaargang No. 2

februari 1979

ARTIKELEN

Dit is de Worldwide Church of God — Deel twee	2
Bovennatuurlijke krachten op weg naar een botsing	4
Stap voor stap	7
De wereld van morgen: Hoe zal ze er uitzien?	11
De allerlaatste crisis	15
Is dit de enige dag des heils?	16
Tiendbetaling en de tien geboden	20
Waarom niet — Onze ogen sluiten voor de feiten?	22

RUBRIEKEN

Persoonlijk van de hoofdredacteur	1
Van onze lezers	29

GEEN ABONNEMENTSPRIJS:

De Echte Waarheid wordt geheel gratis uitgegeven. Dit wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van onze lezers en van hen die vrijwillig medewerkers zijn geworden in dit wereldomvattende werk. *De Echte Waarheid* streeft geen winstbejag na, neemt geen commerciële advertenties aan en heeft niets te koop. Bijdragen worden dankbaar aanvaard.

België: Postrek. No. 000-0157667-42 N+; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Antwerpen, No. 721 5205043 11. *Nederland:* Postgiro No. 1954800; bankrek.: Algemene Bank Nederland, Utrecht, No. 555013340. Voor beide landen ten name van Stichting Ambassador College, Postbus 333, Utrecht (Nederland). Het Engelstalige moedertijdschrift *The Plain Truth* wordt maandelijks uitgegeven door Ambassador College, Pasadena, Californië. De Nederlandse editie wordt uitgegeven te St. Albans, Engeland. © 1979 Ambassador College (U.K.) Ltd. Alle rechten voorbehouden.

Hoofdredacteur:
HERBERT W. ARMSTRONG

Chef-redacteuren: C. Wayne Cole, Jon Hill, Herman L. Hoeh, Robert L. Kuhn, Raymond F. McNair, Roderick C. Meredith

Redacteur vormgeving: Brian W. Knowles

Adj.-redacteur vormgeving: John R. Schroeder
Kernredactie: Lawson C. Briggs, Robert A. Ginskey, D. Paul Graunke, Carole Ritter, George Ritter, Richard H. Sedliacik

Redactiemedewerkers: David L. Antion, Elbert Atlas, Charles V. Dorothy, Lester L. Grabbe, Robert C. Smith, Les Stocker

Medewerkers: Carol Albert, Pamela Antion, Wayne Antion, Dennis Gonzalo, Cheryl Graunke, Janet Halvorson, Linda Martens, Janet Schroeder

Kopijredacteur: Ron Beideck, Peter Moore, Clayton Steep

Productiecoördinator: Roger G. Lippross

Hoofd nieuwsbureau: Gene H. Hogberg

Nieuwsbureau medewerkers: Janet Abbot, Jeff Calkins, Werner Jebens, Donald D. Schroeder, Keith Stump

Art Director: Greg S. Smith

Grafische verzorging: Randall Cole, Ronald Grove

Fotografische verzorging: Warren Watson (chef), Charles Buschmann, Ken Evans, Joyce Hedlund, Alfred Hennig

Fotoarchief: Alan Leiter

Distributie: E. J. Martin. *Medewerkers:* Gordon Muir, Boyd Leeson

Administrateur: Stanley R. Rader

Hoofd pastorale zaken: C. Wayne Cole

Internationale edities:

Nederlands: Jesse Korver

Duits: John B. Karlson

Engels (Groot-Brittannië): Peter Butler

Frans: Dibar K. Apartian

Spaans: Ralph D. Levy

Kantoren: *Auckland,* Nieuw Zeeland: Robert Morton; *Bonn,* West-Duitsland: Frank Schnee; *St. Albans,* Engeland: Frank Brown; *Burleigh Heads,* Australië: Dean Wilson; *Genève,* Zwitserland: Bernard Andrist; *Johannesburg,* Zuid-Afrika: Roy McCarthy; *Manila,* Filippijnen: Colin Adair; *Utrecht,* Nederland: Bram de Bree; *Vancouver, B.C. Canada:* Leslie McCullough; *Mexico City, Mexico:* Thomas Turk

Gelieve uw correspondentie en abonnementsaanvragen te richten aan:

AMBASSADOR COLLEGE
Postbus 333
Utrecht
(Nederland)

Ons telefoonnummer is: 030-317117

BELANGRIJK: Opgave van adreswijziging gaarne zo spoedig mogelijk. Indien mogelijk oud adresstrookje insluiten a.u.b.

Voor de *Plain Truth* schrijf naar:

• *Europa, India, Afrika:* P.O. Box 111, St. Albans, Herts., Engeland Tel. Nr. Radlett (092 76) 2670

• *Verenigde Staten:* 300 W. Green Street, Pasadena, California 91123

• *Canada:* P.O. Box 44, Station A, Vancouver 1, B.C.

• *Australië en Zuidoost-Azië:* G.P.O. Box 345, Sydney NSW 2001

• *Nieuw-Zeeland:* P.O. Box 2709, Auckland 1

• *Zuid-Afrika, Mauritius en Malawi:* P.O. Box 1060, Johannesburg

• *Filippijnen:* P.O. Box 2603, Manila 2801

• *Latijns-Amerika:* P.O. Box 5-595, Mexico 5, D.F.-Mexico

• *West-Indië:* P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Persoonlijk van...

Uw menselijk potentieel is oneindig veel groter dan u denkt

Onderschat uzelf niet! De mogelijkheden die er voor u in de toekomst zijn, zijn in transcendent opzicht groter dan u ooit heeft beseft!

Toen ik een jongen van 16 jaar was, werd, zoals ik al zo vaak gezegd en geschreven heb, mijn ambitie gewekt. Het gebeurde toen ik voor een baantje in de zomervakantie voor het eerst van huis was. Daarvoor had ik nooit ernstig nagedacht over het maken van een carrière.

Ik had zoals de meeste jongens mijn tijd doorgebracht met „plezier maken”. Ik had honkbal en voetbal gespeeld en autotochtjes gemaakt. Op twaalfjarige leeftijd kreeg ik belangstelling voor worstelen. In die dagen was worstelen nog worstelen — en geen bedrieglijke, kolderieke vertoning zoals het professionele worstelen later werd. Dat was de tijd dat Frank Gotch wereldkampioen was — een echte kampioen — de dagen van „Farmer Burns”, Zsbyscos en andere buitengewoon sterke mannen. De oudere broer van een jongen waar ik mee speelde had een echte worstelmat op de vloer en wij jongens leerden alles over halve nelsons, armklemmen en teengrepen.

Ik had op zestienjarige leeftijd een baantje voor de zomervakantie in een andere stad. Mijn werkgever maakte mij een compliment over mijn werk en dit bracht mij ertoe heel erg mijn best te doen. Hij begon te zeggen dat ik de capaciteiten had om in het leven te slagen — ik zou werkelijk grote dingen kunnen bereiken, als ik mijzelf erop toelagde.

Ambitie is de wens iets te bereiken, plus de wil zichzelf met alle energie en vastberadenheid op iets toe te leggen. Ik wist toen nog niet wat ik zou gaan doen — op welk gebied ik zo'n succes zou hebben — maar ik begon in mijzelf te geloven en begon mijzelf toe te leggen op het studeren in de openbare bibliotheek, geheel afgezien van het leren op de middelbare school.

Op achttienjarige leeftijd onderwierp ik mijzelf aan een zelfanalyse aan de hand van het boek *Choosing a Vocation* dat ik van de openbare bibliotheek had geleend. Het hielp mij bij het kiezen van het juiste beroep. Het zette de vereisten uiteen voor het slagen in de diverse beroepen, zaken en banen. Dit zelfonderzoek, gepaard aan een opsomming van beroepen, leidde mij tot het reclamevak.

Ik legde mij er energie op toe. Toen ik voor in de twintig was, kreeg ik aardig succes. Met vanaf m'n 23ste tot 30ste

jaar een eigen kantoor in de Loop te Chicago, verdiende ik uiteindelijk een inkomen dat naar de huidige waarde van de dollar zou neerkomen op \$150.000 per jaar.

Toen werd ik op 34-jarige leeftijd uitgedaagd en begon ik een intensieve, bijna dag en nacht durende, diepgaande bestudering van de evolutietheorie en de bijbel. Mijn huwelijk hing er vanaf en ik geloofde niet in echtscheiding.

Dit diepgaand onderzoek opende mijn ogen voor een geheel nieuwe horizon!

Tot dat moment was ik doortrokken van 1) zelfvertrouwen en 2) een horizon die beperkt was tot verstandelijke en fysieke wereldlijke aspecten.

Met andere woorden, ik vertaalde „menselijk potentieel” in termen van het lichamelijke en stoffelijke, zoals ik veronderstel dat momenteel bijna iedereen doet.

Gewoonlijk zullen mensen het menselijk potentieel beschouwen als de mogelijkheid dermate in het leven te slagen als een Thomas A. Edison, een Einstein, een Paderewski, een Arthur Rubinstein — of in historisch opzicht — als een Napoleon of een Alexander de Grote.

Maar nu doemde in transcendent opzicht een volledig nieuwe horizon voor mijn geestesoog op — iets dat oneindig grootser en wonderbaarlijker was dan enigerlei fysieke, materiële of mechanische prestatie.

En nu begon ook een geheel nieuw soort vertrouwen mij in zijn greep te krijgen. Ik begon zelfvertrouwen te verwisselen voor het vertrouwen dat bestaat uit het geloof in de levende Jezus Christus. Het zelfvertrouwen begon te verdwijnen. Geloof, dat bestaat uit vertrouwen op God, begon te groeien.

Een verbijsterende mogelijkheid die er voor mensen is, doemde veel groter voor mij op dan wat ik mij ooit tevoren had kunnen indenken.

Ik begon in de bijbel iets geweldigs te zien dat voor menigeen in deze wereld verborgen schijnt te zijn. Ik begon te beseffen dat de boodschap van het evangelie dat God door middel van Jezus Christus zond, een omvattend inzicht in Gods grote *doel* inhoudt! Ik begon de ontbrekende dimensie in kennis te ontdekken — kennis die door de wetenschap niet is ontdekt. Kennis die door het hoger onderwijs niet wordt onderwezen en door de religie wordt verdoezeld.

Ik begon daadwerkelijk te (Zie verder pagina 28)

Deel twee:

DIT IS DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD

Hier volgt het slotartikel van de ware geschiedenis van de ware Kerk, die in het jaar 31 n. Chr. werd gesticht door Jezus Christus. Zij is de uitzonderlijke en enige stem die een wanhopige wereld haar enige en vaste hoop biedt: de spoedige komst van de vreedzame Wereld van Morgen.

De waarheid is zo ongelooflijk onthullend! Ze is veel en veel wonderlijker dan elke fantasie. Het kan moeilijk zijn erin te geloven, maar ze is wel degelijk *waar*.

Laten we eens even teruggaan naar de tijd van Christus — ja zelfs helemaal naar die van de profeten uit het Oude Testament, van voor Christus' verschijning op aarde. De profeet Jesaja voorspelde de komst van Christus: Hij zou als kind worden geboren, opgroeien en uiteindelijk de *Vorst* en de *Heiland* van de mensheid worden. Lees de volgende verbazingwekkende voorspelling waarmee Jesaja een boodschap van God voor het oude Israël overbracht: „Want een Kind is

ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouders . . .” (Jes. 9:5). Met andere woorden: Jesaja voorzegde dat Jezus Christus geboren zou worden om een vorst, een heerser te zijn. En dan gaat deze profetie verder: „. . . en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst”.

Jezus Christus zou dus niet slechts koning zijn over een rijk, maar ook Heiland of God. En dan lezen we in vers 6: „Groot zal de heerschappij zijn eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot

in eeuwigheid. De ijver van de **HERE** der heerscharen zal dit doen” (Zie ook Lukas 1:26-33).

Een andere, uiterst gewichtige profetie over de komst van Christus vindt u in Maleachi 3:1: „Zie ik zend mijn [menselijke] bode, die voor mijn [Christus'] aangezicht de weg bereiden zal; plotseling zal tot zijn tempel komen de Here, die gij zoekt, namelijk de Engel des verbonds [Christus], die gij begeert. Zie, Hij komt, zegt de **HERE** der heerscharen.”

Hier wordt over Christus' komst gesproken als over de komst van „*de bode van het Nieuwe Verbond*”. Mozes was de middelaar van het Oude Verbond. Dat verbond was een echt-

verbond, waardoor Israël een volk van deze wereld werd, dat echter met God „gehuwd” was. Christus kwam als bode van het Nieuwe Verbond, dat de komende heerschappij en het gezagen het Koninkrijk Gods hier op aarde zal vestigen. Dan zal de ware Kerk van een vleselijke, stoffelijke substantie worden veranderd in een Kerk van onsterfelijke, geestelijke samenstelling. Deze Kerk, die dan onsterfelijk zal zijn, zal de opgestane Christus huwen.

Zoals het Oude Verbond onder Mozes het oude Israël tot een van de menselijke koninkrijken van deze wereld maakte, zo zal het Nieuwe Verbond de opgestane heiligen van Christus onsterfelijk verheffen tot een heel de wereld regerend koninkrijk met Christus als Vorst.

Wie echter de verzen 2-5 van Maleachi 3 leest, ziet dat het vóór alles om de tweede komst van Christus als Koning der koningen gaat en niet enkel om zijn eerste verschijning hier op aarde, nu al meer dan 1900 jaar geleden. Johannes de Doper was de menselijke bode die de weg bereidde voor de eerste komst van Christus. Maar een ander moet de weg bereiden voor zijn tweede, spoedig te verwachten komst in opperste macht en heerlijkheid.

Wat was Christus' evangelie?

Laten we, heel in het kort, kijken wat het Nieuwe Testament zegt over Christus' komst, zijn leringen en de stichting van Gods Kerk.

We vinden een beknopte samenvatting in Markus 1: „Begin van het Evangelie van Jezus Christus” (vers 1). Het Evangelie naar Markus begint op het tijdstip dat Jezus ongeveer dertig jaar oud is.

Beginnende met vers 2 handelt dit verslag betreffende Jezus' leraarschap ook over Johannes de Doper, die voor Hem de weg bereidde. De verzen 9-10 vertellen hoe Jezus door Johannes werd gedoopt en hoe de Geest Gods op Hem nederdaalde. De verzen 12-13 onthullen hoe Hij 40 dagen vastte en Satan overwon, hetgeen Hem waardig maakte het Koninkrijk Gods *opnieuw* op aarde te vestigen.

In de verzen 14-15 vinden we dan het eigenlijke begin van zijn evangelie (waarvan Hij de bode was; zie Maleachi 3:1). „En nadat Johannes was overgeleverd, ging Jezus naar Galilea om het evangelie Gods te prediken” — *welk* evangelie? — „[en Hij zeide]: De tijd is vervuld [omdat Jezus zich had gekwalificeerd door Satan te overwinnen] en het Koninkrijk Gods is nabij

gekomen. Bekeert u en geloof het evangelie.”

Het woord evangelie betekent „goed nieuws”. Zijn boodschap was profetisch. Het was de boodschap, het nieuws van de komende vestiging van het Koninkrijk Gods, dat over de hele wereld zou heersen en haar vrede en verlossing zou brengen. Als zodanig was het de aankondiging van *goed nieuws*.

Maar Jezus werd geboren en is in deze wereld gekomen om heel wat méér dan enkel koning en heerser over de wereld te zijn. Hij kwam ook als geestelijk Heiland.

Dit wordt beknopt weergegeven in Johannes 3: „En er was iemand uit de Farizeeën, wiens naam was Nicodemus, een overste der Joden; deze kwam des nachts tot Hem en zeide tot Hem: Rabbi, wij weten dat Gij van God gekomen zijt als leraar... Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien” (verzen 1-3). Let wel! Het Koninkrijk Gods zal iets zijn wat men *kan zien* — maar alleen wanneer men *wederom geboren wordt*.

„Nicodemus zeide tot Hem: Hoe kan een mens geboren worden, als hij oud is? Kan hij dan voor de tweede maal in de moederschoot ingaan en geboren worden?” (vers 4). Nicodemus wist werkelijk niet wat hij van dat „wederom geboren worden” moest denken, precies zoals ook vandaag velen dat niet kunnen.

„Jezus antwoordde... Wat uit het vlees geboren is, is vlees [d.i. een sterfelijk mens], en wat uit de Geest geboren is, is geest” (verzen 5-6). Dit wil zeggen dat wie „wederom geboren” wordt, niet door een menselijke vader als sterfelijk, menselijk vlees is verwekt, maar door God, als een wezen Gods van onsterfelijke, *geestelijke* samenstelling. Dit is: *uit God geboren!* Een mens kan door God worden verwekt doordat hij of zij in dit leven Gods heilige Geest ontvangt. Maar men wordt uitsluitend wederom geboren in het onsterfelijke, *geestelijke* leven dat komen zal ten tijde van de opstanding. Wanneer de mens wederom geboren wordt, zal hij *geest* zijn — niet langer vlees en bloed. Deze woorden van Jezus dienen een ieder goed duidelijk te zijn. Ze worden nader toegelicht in het „hoofdstuk van de opstanding” (1 Cor. 15). Nochtans worden ze vandaag de dag niet algemeen begrepen, zelf niet aan theologische seminaria.

Jezus kwam om twee belangrijke redenen: zich te kwalificeren als *Vorst* over heel de wereld, wat Hij nu spoedig zal zijn, en om de *Verlosser* te worden. Voor menselijke wezens bestaat de mogelijkheid om — door opstanding uit de dood — goddelijke, onsterfelijke, geestelijke wezens te worden — en wel als kinderen Gods in een goddelijk gezin geboren!

Maar hoe weinig wordt dit tegenwoordig begrepen. Op welk een geraffineerde manier zijn de toch zo duidelijke leringen van Jezus en die uit de Schrift verdraaid zodat ze een valse betekenis hebben gekregen.

Jezus' opdracht op aarde

Neem nu even kennis van wat Jezus in zijn 33½ jaar hier op aarde heeft gedaan.

Hij bestreed en overwon Satan (Matth. 4:1-11) en toonde zich daarmee waardig de *Koning der aarde* te zijn, gerechtigd daar het *Koninkrijk Gods* te vestigen.

Toen riep en koos Hij zijn discipelen — later zijn eerste apostelen — die de wereld de boodschap van Gods Koninkrijk moesten brengen. Dit is de boodschap van de *levenswijze* van het Koninkrijk, dat gegrondvest is op de Tien Geboden!

Hij verkondigde het goede nieuws van het toekomstig Koninkrijk Gods aan duizenden mensen, ofschoon Hij niet — ruim 1900 jaar geleden — acties begon om „zieltjes te winnen”.

Toen, ofschoon Hij zelf zonder zonde was, werd Hij gekruisigd opdat zijn vergoten bloed zou dienen tot een zoenoffer voor een berouwvol en gelovig mensdom.

Na drie dagen en drie nachten in het graf te hebben gelegen, werd Hij door God de Vader opgewekt uit de dood. En zo werd hij, door deze opstanding, *geboren* als Zoon van God — als de pionier, de eerstgeborene (in onsterfelijkheid) onder vele broeders (Rom. 8:29, Hebr. 1:9-10).

Toen Hij 3½ jaar lang zijn apostelen had onderwezen en opgeleid in de waarheid, zond Hij hen uit (het woord „apostel” betekent: geloofsbode) om het goede nieuws van het komend Koninkrijk Gods te verkondigen!

Alvorens de apostelen echter met deze boodschap uit te zenden, voer Hij ten hemel op om plaats te nemen aan de rechterhand Gods, op zijn Vaders troon van het heelal. Na zijn opstanding had Christus 40 dagen op aarde doorgebracht bij zijn apostelen. Op de jaarlijkse Pinksterdag, onge-

(Zie verder pagina 25)

Bovennatuurlijke krachten op weg naar een botsing!

WAT NU?

*Twee elkaar vijandige bovennatuurlijke machten zijn in snelle vaart op weg naar de op-
perste crisis van alle tijden. Zij zal uw leven en het leven van heel de mensheid diepgaand
beïnvloeden! Het einde van deze wereld is aanstaande. Wat zal er volgens de profetie
gebeuren?*

door Herbert W. Armstrong

Wij moeten nu teruggaan naar de profetie! Wij hebben een onmiddellijke plaatsbepaling nodig inzake gebeurtenissen die bijbelse profetie vervullen! Het is thans dringend noodzakelijk dat wij vaststellen waar wij aan toe zijn met betrekking tot geprofeteerde wereldgebeurtenissen, speciaal met het oog op de recente pausverkiezingen en de hernieuwde dreiging van de zijde van de Sovjetunie — vaststellen wat precies deze gebeurtenissen voor de onmiddellijke toekomst inhouden.

U leeft in deze opperste crisistijd van heel de eeuwigheid! Het zal uw leven — en misschien uw eeuwigheid — ten zeerste beïnvloeden!

Oorsprong van de bovennatuurlijke krachten

Het is in de eeuwigheid begonnen — verder terug dan uw geest kan bevatten — en het zal leiden tot een gelukkige eeuwigheid zonder einde.

Het is allemaal begonnen met het eeuwige bestaan van God en het Woord. Het Woord zou veel later, nog geen tweeduizend jaar geleden, de Here Jezus Christus worden. Hij had echter altijd bestaan: „zonder vader,

zonder moeder, zonder geslachtsregister, zonder begin van dagen of einde des levens” (Heb. 7:3). Alle dingen werden door Hem geschapen. God schiep alle dingen (het universum en alles wat daarin is) door Jezus Christus (Ef. 3:9).

Het eerst werden de engelen geschapen. Engelen zijn geestelijke wezens, bestaande uit geest, onsterfelijk, met inherent leven. Er werden engelen geschapen op drie niveau's: gewone engelen die geen vleugels hebben en serafs en cherubs, die wel vleugels hebben. Engelen staan op een hoger niveau dan de mens. De hoogste schepping in engelenleven vormden de cherubs, waarvan er slechts drie in de bijbel worden genoemd.

Een van deze cherubs was de aartsengel Lucifer. Lang vóór de schepping van de mens was Lucifer door God op de troon van de aarde gezet om toezicht te houden op de regering van God over engelen die toen de aarde bewoonden.

Deze Lucifer was, tezamen met de aartsengelen Michaël en Gabriël, het meesterstuk van Gods scheppend vermogen — in oppermacht komt hij feitelijk direct na God. Maar Lucifer wendde zich van Gods regering af en

bracht zijn engelen tot opstand tegen God. Als een binnenvallend leger snelden zij omhoog naar Gods hemel, maar werden teruggeworpen naar de aarde. Lucifers naam werd veranderd in Satan de duivel. Zijn engelen werden demonen.

Adams rebellie

Toen, in zijn groots meesterplan ging God over tot de eigenlijke reproductie van Zichzelf door middel van de mens. God schiep de mens naar zijn beeld — vorm en gestalte — voor een speciale relatie met God. Maar Satan benaderde Adam door Eva. Adam volgde Satan door de regering van God te verwerpen. Adam was, evenals Lucifer en de engelen, geschapen met een eigen vrije wil — met een onafhankelijke geest en het vermogen tot het doen van een vrije keus.

Na Adams noodlottige beslissing en rebellie werd Adams wereld, zijn nakomelingschap, veroordeeld voor 6000 jaar van God te worden afgesneden, waarna God bepaalde dat Christus zou komen om de regering van God op aarde te herstellen en aldus het Koninkrijk van God op deze aarde te vestigen.

Satan is een onsterfelijk geestelijk wezen, direct na God in bovennatuurlijke macht. Toen Adam naliet Satans weg af te wijzen, maar deze in weerwil van zijn Maker volgde, lag het aan Jezus Christus, de „tweede Adam”, om Satans weg af te wijzen, hem te verslaan en de bevoegdheid te verwerven om Gods regering te herstellen. Diegenen in Christus die de gave van zijn heilige Geest hebben ontvangen en Satan hebben overwonnen, zullen bevoegd zijn om met Christus op de troon der aarde te zitten — door een spoedig komende opstanding — bij Christus' aanstaande terugkeer als koning der koningen.

God had, door Adam en zijn wereld te veroordelen, als het ware gezegd: „Vorm uw eigen regeringen, uw eigen godsdiensten, uw eigen beschaving”. Satan is gebleven om te bedriegen en zo heel de mensheid te beheersen — behalve die weinigen die God speciaal heeft geroepen tot een unieke opdracht, ter voorbereiding van het Koninkrijk Gods.

In deze wereld stichtte, kort na de zondvloed, een menselijke despoot, Nimrod, de eerste stadstaten van de wereld. Zijn moeder-echtgenote, Semiramis, stichtte een heidense, door Satan beïnvloede godsdienst, waaruit vele wereldgodsdiensten zijn voortgekomen — met Satan als de god van deze wereld.

Ongeveer zes eeuwen vóór Christus veroverde ene Nebukadnezar andere landen en vestigde het Chaldeeuwse Rijk (Babylon) als het eerste keizerrijk van de wereld.

Inmiddels had God de nakomelingen van Abraham, Izak en Jakob 430 jaar na Abraham uit de Egyptische slavernij weggeroepen om Gods volk op aarde te worden. Geestelijk behoud werd hun niet aangeboden. Hun door God gevestigde regering was op Gods geestelijke wet gebaseerd. Maar zij kwamen in opstand en werden achtereenvolgens overwonnen en gevangelijk weggevoerd als slaven — eerst door Assyrië, en later werd Juda door Nebukadnezar naar Babylon weggevoerd.

God openbaarde zich door de profetie Daniël aan Nebukadnezar als de hoogste Heerser over alles. Nebukadnezar had een kans onder Gods heerschappij te komen. Maar zoals Israël dit had verworpen, deed ook Nebukadnezar het. Zijn rijk volgde de Babylonische mysteriëngodsdienst.

God gaf profetieën over wereldgebeurtenissen van de tijd van Daniël tot onze tijd en onmiddellijk daarna.

Het Perzische rijk volgde het Chaldeeuwse op, toen het Grieks-Macedonische van Alexander de Grote, in 31 v. Chr. gevolgd door het Romeinse rijk. Het Romeinse rijk oefende het gezag over de wereld uit ten tijde van Christus' prediking.

Jezus Christus stichtte zijn Kerk in het jaar 31 van onze jaartelling te Jeruzalem. Hij had zijn oorspronkelijke apostelen opgeleid, die Hij uitzond met zijn evangelieboodschap van het koninkrijk Gods, gesteund door de Kerk van God en bezielde door Gods heilige Geest.

Vals christendom

In 33 n. Chr. maakte de pater-leider van de Babylonische mysteriëngodsdienst, een zekere Simon de Tovenaar (Hand. 8:9-24) ten onrechte aanspraak op christelijkheid en paste die naam op zijn godsdienst toe. Hij ging over tot heftig verzet tegen en vervolging van de Kerk van God en tegen 58 n. Chr. werd een vervalst evangelie aanvaard, en het evangelie van Christus werd omstreeks 70 n. Chr. door de Romeinse macht onderdrukt.

De Babylonische mysteriëngodsdienst (Openb. 17:5) werd een op Rome gebaseerde religie die ware christelijke gelovigen vervolgde. Het Romeinse rijk werd in 476 door noordelijke barbaren ten val gebracht. Er was gedurende bijna 200 jaar een semi-Romeins bewind van de Vandalen, Oostgoten en Heruli — maar alle drie verdwenen metertijd alsof de aarde hen had verzwolgen.

Inmiddels had de Romeinse Kerk, nog steeds aanspraak makend op christendom, maar in de eerste plaats bekend als de rooms-katholieke Kerk, aanzien en macht verkregen. In 554 bracht haar paus Justinianus, die het verspreide Romeinse rijk van het Oosten vanuit Constantinopel regeerde, naar Rome, voor een wederopstanding van het Romeinse rijk — toen bekend als het Heilige Roomse Rijk — waarbij de pausen een onfeilbaar goddelijk gezag over de staat opeisten. Kerk en staat werden verenigd — de Roomse godsdienst werd opgelegd.

Er waren ups en downs in het voortbestaande Heilige Roomse Rijk — met hoogtepunten in 800 n. Chr. onder de Franse koning Karel de Grote, en later een opleving onder de Duitse Otto de Grote; nog later de Oostenrijkse Habsburger dynastie die haar hoogtepunt onder Karel de Grote bereikte. Het Heilige Roomse Rijk kwam tenslotte aan zijn einde onder Napoleon in 1814. Zo bleef, gelijk ge-

profeteerd (Openb. 13:5), het middel-eeuwse Heilige Roomse Rijk 1260 jaar bestaan (een dag voor een jaar in profetie).

In 1935 had Mussolini Ethiopië veroverd, met Eritrea, Italiaans Somaliland en Libië. Mussolini, die een concordaat met het Vaticaan had gesloten, verkondigde de wedergeboorte van het Romeinse Rijk. Het was een onbetekenend „Rijk” dat nauwelijks de voorpagina's haalde. Dit was het koninkrijk dat „was en niet is en er toch zal zijn” van Openbaringen 17:8.

Vers 10 (Openb. 17) zegt: „Ook zijn het zeven koningen: vijf ervan zijn gevallen [met ingang van 1935] en een is er nog en de andere is nog niet gekomen.”

Een Verenigd Europa geprofeteerd

Sinds 1935 heb ik telkens weer verkondigd en geschreven dat het laatste der zeven tijdperken van het Heilige Roomse Rijk in onze generatie zal komen — een „Verenigde Staten van Europa” die tien naties of groepen van naties in Europa zal combineren — met een vereniging van Kerk en staat!

De landen van Europa streven naar hereniging. Zij wensen een gemeenschappelijke munteenheid, één enkele gecombineerde militaire strijdmacht, één enkele regering. Zij hebben een begin gemaakt met de Gemeenschappelijke Markt. Zij sturen nu aan op een gemeenschappelijke munteenheid. Nochtans, op zuiver politieke basis zijn zij totaal onbekwaam geweest.

Op slechts één manier kan dit herenigen Heilige Roomse Rijk verwezenlijkt worden — door de „goede diensten” van het Vaticaan, dat opnieuw kerk en staat verenigt, met het Vaticaan als verbindende en heersende instantie (Openb. 17:1-5).

In de profetie van Daniël 2 (het verbazingwekkende droombeeld) wordt dit Verenigd Europa afgebeeld als de tien tenen van een beeld, welk beeld een weergave en voorspelling was van heel het heidense en Babylonische bewind van Nebukadnezars Chaldeeuwse Rijk, 604 v. Chr., tot het Koninkrijk van God (Dan. 2:44). Dit Verenigd Europa zal de verheerlijkte Christus, wanneer Hij terugkeert om de wereldheerschappij op zich te nemen, trachten te bestrijden en te vernietigen. (Openb. 17:12-18).

Dit nieuwe verenigde Europa zal, militair en economisch, even sterk of zelfs nog machtiger zijn dan de Verenigde Staten of de Sovjetunie. Het

zal een derde gigantische wereldmacht zijn! Maar het zal buitengewoon kort bestaan (Openb. 17:10, 12) — daar ijzer en kleiachtig leem zich niet vasthechten en niet aan elkaar kleven (Dan. 1:42-43).

Laat mij nu een paar toepasselijke punten toelichten. Openbaringen 13:2-4 onthult dat Satan deze religieus-politieke combinatie zijn kracht en troon en grote macht zal geven.

Dit wil echter niet zeggen dat de miljoenen mensen in dit gebied als zodanig slechter zijn dan de rest van de mensheid in deze wereld, want deze hele wereld — alle naties — is *bedrogen* door Satan (Openb. 12:9). Een bedrogen mens kan volkomen oprecht menen dat hij gelijk heeft. Die verleide mensen, behoudens het zeer geringe aantal „uitverkorenen”, zijn eenvoudigweg vleeselijk gezind en de gezindheid van het vlees is vijandschap jegens God, en onderwerpt zich niet aan de wet Gods. Het kan dat ook niet (Rom 8:7), want het hart is „arglistig boven alles, ja verderfelijk” (Jer. 17:9). Dit is een beschrijving van ons allen, zoals wij voor onze bekering waren!

Satan is de god van deze wereld (2 Cor. 4:4).

Toen God de wereld ertoe veroordeelde (allen behalve de betrekkelijk zeer weinigen die Hij zou roepen) te worden afgesneden van God, veroorloofde Hij Satan te blijven.

Er zijn hiervoor twee redenen: 1) De troon van de aarde, waarop God Lucifer heeft geplaatst, mag niet onbezet zijn. Ofschoon Lucifer werd gediskwalificeerd en zijn naam werd veranderd in Satan, moet hij op deze troon zitten totdat zijn opvolger, Christus, zich kwalificeerde (zoals Hij in 31 van onze jaartelling gedaan heeft) en in zijn ambt bevestigd is (zoals Hij zal zijn bij zijn tweede komst in opperste macht en heerlijkheid). 2) Zoals Jezus zich moest kwalificeren door Satan af te wijzen en te overwinnen, zo moeten ook wij allen, van de rechtvaardige Abel tot nu toe, Satan afwijzen en overwinnen, om bevoegd te zijn met Christus op zijn troon te zitten wanneer Hij Satan uitwerpt en Zelf op die troon over heel de aarde regeert!

De *ware schuldige* die de blaam voor alle euvelen van deze wereld treft, is Satan — niet de bedrogen mens!

De 6000-jarige strijd

Wereldberoemde evangelisten hebben gezegd dat er een opperste twist of

strijd aan de gang is tussen Christus en Satan. Zij geloven dat *nu* de enige dag des heils is; dat Christus is verwickeld in een opperste worsteling om iedereen „te behouden”, terwijl Satan verwoed vecht om iedereen „verloren” te laten gaan. Dat is een volkomen verkeerde en onjuiste voorstelling. Zij die haar verkondigen, zijn zelf misleid door Satan.

De enige strijd is die tussen de weinigen die God heeft geroepen en Satan, niet tussen Christus en Satan. De geroepenen moeten weliswaar Satan overwinnen, evenals Jezus dat deed, om bevoegd te worden op Christus' troon te zitten (een troon die nu bezet is door Satan). Daarom is het zo dat *wij* — wij geroepenen, wij die van Christus zijn — niet strijden tegen andere mensen die ons vervolgen, beschuldigen en vijandig jegens ons zijn. Wij strijden tegen boze geesten in hemelse gewesten, dat wil zeggen tegen Satan en zijn demonen (Ef. 6:12). Het is de in mensen werkende Satan (Ef. 2:2) die zich in werkelijkheid tegen ons keert, ons beschuldigt en ons poogt te vernietigen.

Jezus Christus heeft Satan echter reeds verslagen en overwonnen. De vroegere Lucifer was „onberispelijk in zijn wandel” vanaf de dag van zijn schepping „totdat er onrecht in hem werd gevonden.”

God schiep Lucifer door Jezus Christus (Ef. 3:9). Christus is zijn maker! Satan heeft evangelisten van deze wereld misleid door Satan qua macht op een lijn te stellen met God zijn Schepper!

Begrijp eens en voor altijd dit: Satan kan niets doen tenzij God hem toestaat het te doen. Lees wat in het boek Job staat: „Op zekere dag nu kwamen de zonen Gods om zich voor de Here te stellen en onder hen kwam ook de Satan” (Job 1:6).

Satan streed tegen een van Gods „geroepenen” — Job. Satan wilde Gods toestemming om alles te vernietigen wat Job bezat. „En de Here zei tot de Satan: Zie, al wat hij bezit zij in uw macht; alleen tegen hemzelf zult gij uw hand niet uitstrekken” (Job 1:12). Satan kan niet meer doen dan God toestaat! Er is geen strijd gaande tussen God en Satan!

De eerste mens, Adam, verkoos echter Satans weg te volgen. God veroordeelde de mens toen, op zichzelf te staan, om afgesneden van God te leven. God heeft Satan toegestaan de mensheid te regeren en te bedriegen — en God had een groot doel toen Hij dit toeliet.

Deze wereld is *niet* Gods wereld geweest. Ze is 's mensen wereld geweest, maar voor een bepaald doel heeft God Satan toegestaan de mensheid te verlokken, te bedriegen en te misleiden.

Het dilemma van het pausdom

Bekijk nu, in zulk een wereld, toegelaten door God — een wereld, misleid en van Hem afgesneden — de situatie van de rooms-katholieke Kerk. Gedurende de middeleeuwen en tot 1814 toe was deze Kerk de eigenlijke macht achter de regeringen van Europa. Na 1814 waren de pausen een tijd lang feitelijk in ballingschap gegaan.

Maar nu, in deze twintigste eeuw, is er een drastische verandering over heel de mensheid gekomen. De zogenaamde „nieuwe moraliteit” heeft de wereld overspoeld. Dit, meer dan wat ook, was een opstand tegen de rooms-katholieke uitspraak, in de westerse wereld algemeen aanvaard, dat seks als zodanig zondig, schandelijk is.

Waarschijnlijk heeft de stichter van de psychoanalyse, Sigmund Freud, deze golf van liberalisme jegens seks ontkend. Maar het heeft geleid tot een liberalisme in moraliteit in alle vormen.

Ouderlijk gezag is nagenoeg verdwenen. Vrouwen begonnen banen aan te nemen en zelfstandig te worden; gezins- en huiselijk leven raakten in ontbinding; het aantal echtscheidingen schoot omhoog. De misdadigheid nam angstwekkend toe; geweld was aan de orde van de dag. De film, na de tweede wereldoorlog gevolgd door de televisie, bracht alle mogelijke vormen van seks en geweld in de woonkamer van het gezin.

Na 1917 werd het communisme een voorname wereldfactor die propaganda voor het atheïsme uitbraakte en verzet tegen bestaand gezag. De communistische militaire macht ontwikkelde zich tot wereldformaat en maakte de Sovjetunie, met de Verenigde Staten, tot de twee voornaamste militaire mogendheden ter wereld.

Het communisme maakte ontstellende vorderingen in overwegend katholieke landen als Italië, Spanje, Portugal en Frankrijk. Het communisme had macht gekregen over eertijds rooms-katholieke landen als Tsjecho-Slowakije, Polen, Hongarije — heel Oost-Europa.

Inmiddels verslapte binnen de katholieke Kerk de moraal. Gezinnen gingen over tot het gebruik van geboortebepermingsmiddelen, wat de Kerk had verboden. Het aantal echt-
(Zie verder pagina 23)

David Hume Kennedy

STAP VOOR STAP

door Stanley R. Rader

De Londense Times begroette de besprekingen in Camp David als „een grote stap naar de vrede”. Maar men dient nooit te vergeten dat die besprekingen slechts één stap betekenden in een martelend, stap voor stap en hoofdstuk na hoofdstuk verlopend proces op de lange weg naar vrede in het Midden-Oosten.

Noot van de schrijver: Men kan de waarde betwisten van een beschouwing die zo snel na de gebeurtenissen wordt neergeschreven. In tegenstelling tot de Eerste en Tweede Wereldoorlog, die beide door de westerse mogendheden tot een succesvolle climax werden gebracht, vormen de vredesopgaven in het Midden-Oosten een zich voortslepend drama, doorspekt met zo nu en dan optredende grote uitbarstingen en bij vlagen voorkomende daden van terrorisme. Elk artikel dat werd geschreven onder de druk van de gebeurtenissen, aan de hand van de op dat moment beschikbare feiten, zal op langere termijn enkele tekortkomingen gaan vertonen. Dat neemt niet weg dat het ook zijn voordelen heeft de dingen neer te schrijven met de sfeer van een grote doorbraak nog vers in het geheugen, voordat de feiten wazig beginnen te worden en het proces van de fabelvorming de overhand begint te krijgen.

(Artikel begint op de volgende pagina)

Er is veel te doen geweest over de zogenaamde onverzoenlijke houding van Menachem Begin: de wereldpers heeft hem afgeschilderd als het „voornaamste obstakel” op de weg naar de vrede. Weinig mensen in de vrije wereld hebben zo'n reputatie van halsstarrigheid. Zoals een vooraanstaand Amerikaans nieuwsblad, vooruitlopend op de resultaten van Camp David schreef: „Het zal grotendeels van de onbuigzame en norske figuur van Menachem Begin afhangen — en van de vraag welke mengeling van druk en overredingskracht de voormalige guerrillaleider ertoe kan bewegen zijn onverzoenlijke houding te laten varen en althans enkele concessies te doen om tot een regeling te komen.”

Zou Camp David mislukt zijn, dan zou de Israëliische minister-president ongetwijfeld met het leeuwedeel van de blaam zijn opgezadeld. Geen enkele andere Israëliische leider is op zoveel fronten tegelijk aangevallen.

Onafgebroken heeft hij onder vuur van Washington gelegen. President Carter had *eerder* tegen een groep congresleden gezegd dat de heer Begin „de vrede binnen handbereik had, maar haar toch liet glijpen”. Het is duidelijk dat president Sadat liever had onderhandeld met een buigzamer persoonlijkheid, zoals Ezer Weizman, de minister van Defensie.

Vrijwel vanaf het begin van zijn bewind heeft de Israëliische intelligentsia zich erg kritisch opgesteld jegens de harde lijn van de heer Begin. Anderzijds is hij in de ogen van de extremisten van de Likud partij zoals Geula Cohen veel te lankmoedig geweest. Vakbondsleiders hebben lasterpraatjes verspreid over het vermogen tot oordelen van de heer Begin en over zijn leiderscapaciteiten. Op een bepaald moment scheen zelfs aan zijn geestvermogens te worden getwijfeld.

Dit waren enkele van de opvattingen omtrent de heer Begin die hem bij zijn bezoek aan Camp David vooruitsnelden. Maar geen van deze gezichtspunten werden ooit ten volle gedeeld door de schrijver van deze beschouwing.

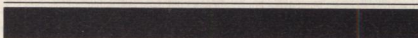
Meer dan een jaar geleden, op 18 oktober 1977, schreef ik vanuit Tokio het volgende verslag: „Naar mijn mening zal hij [de heer Begin] een volkomen unieke positie kunnen innemen om de vrede in het Midden-Oosten tot stand te brengen. . . .

De manier waarop hij aan de macht kwam vertoont een treffende gelijkheid met de wederaanvaarding van de

macht door generaal Charles de Gaulle op het moment dat de Algerijnse kwestie Frankrijk uiteen dreigde te scheuren. Terwijl er een burgeroorlog dreigde, en het bloedige conflict in Algerije zich van dag tot dag toespitste, ontving de Gaulle het verzoek opnieuw de leiding van de natie op zich te nemen, en wel van diegenen die overtuigd waren dat hij Algerije voor Frankrijk zou bewaren, en dat hij de enige was die dat kon bewerkstelligen. Maar al heel kort daarna was het dezelfde generaal de Gaulle

Sadats heldhaftige reis naar Jeruzalem (in november 1977) moet worden gezien als een belangrijke stap op weg naar Camp David.

die erin slaagde Frankrijk terug te trekken uit Algerije en een einde te maken aan het bloedige conflict, waarmede de weg werd geopend tot het werkelijke naoorlogse herstel van zijn land. Alleen hij beschikte over het persoonlijke gezag dat in die tijd vereist was om de juiste beslissing te nemen . . .

Begin staat onder meer bekend als een ideoloog, maar ook als een overtuigd gelover in Israëls bestemming om die landen te herwinnen, waarover het in bijbelse tijden heerste. Men heeft hem beschreven als een „havik”

en als een man die niet bereid was tot compromissen in zijn onderhandelingen met de oppositiepartij in Israël en met ieder ander die geneigd is een zachte lijn te volgen jegens welke Arabische naties ook, in het bijzonder als het ging om de teruggave van de bezette gebieden die gewoonlijk als de Westoever worden aangeduid . . .

Daar staat tegenover dat hij volgens zijn politieke houding in het verleden, en op grond van zijn gerechtvaardigde reputatie als een havik, in de ogen van schrijver dezes *de enige is die in staat moet worden geacht met de Arabische landen tot de soort overeenkomst te komen die tot een teruggave van een groot deel van de bezette gebieden zou leiden in ruil voor de Arabische erkenning van Israël als staat — een erkenning die de enige reële basis voor vrede in dit gebied vormt, zulks niettegenstaande de garanties van de Verenigde Staten voor welke permanente wapenstilstand of welk vredesverdrag ook.* (Uittreksel uit *In Brief*, December 1977 *The Plain Truth*)

Overbodig te zeggen dat minister-president Begin misschien uiteindelijk de geschiedenis in zal gaan als de man die de staat Israël tenslotte eervolle vrede en veiligheid bracht.

Waarom vrede nu mogelijk is

Maar nu moet de lezer niet denken dat Camp David de enige doorbraak was op de weg naar vrede in het Midden-Oosten. De besprekingen aldaar dienen *niet* te worden opgevat als een op zich zelf staande stap vooruit. De gunstige resultaten zouden niet mogelijk geweest zijn als er niet een hele reeks stappen aan vooraf was gegaan, waarvan zeker niet de minste werden gevormd door de inspanningen van goedwillende mensen die in alle landen van dat gebied *achter de schermen* aan werkelijke vrede werkten.

Als beknopte voorgeschiedenis zijn er sedert de stichting van het moderne Israël in 1948 minstens vier belangrijke oorlogen gevoerd. De politiek van de confrontatie begon direct bij de geboorte van de staat Israël. Maar in 1948 verdedigde zij zich met succes tegen aanvallen van kleine, in wezen onsamenhangende gevechtsgroepen. Vervolgens kwam de Suezcrisis van 1956, elf jaar later gevolgd door de befaamde Zesdaagse Oorlog.

Afgezien van de netelige kwestie van de bezette gebieden die uit de Zesdaagse Oorlog voortvloeide, mogen deze drie grote botsingen als plaatse-

lijke oorlogen beschouwd worden; van erg veel belang voor de deelnemers, maar min of meer beperkt in hun uitwerking op de buitenwereld. Dat was niet het geval met de Yom Kippoer Oorlog van 1973. Zoals professor Walter Laqueur (voorzitter van de Researchraad van het Centrum voor Strategische en Internationale Studies in Washington) opmerkte: „De vierde Arabisch-Israëlische Oorlog kreeg van president Sadat de bijnaam „Operatie Vonk”. Zij was n.l. de vonk die tot een crisis in de detente leidde, de tijdelijke dan wel permanente uitschakeling van West-Europa bewerkstelligde, een wereldomspannend energietekort veroorzaakte en bovendien een nieuwe fase in de worsteling om het Midden-Oosten inluidde” (*Confrontation — The Middle East War and World Politics*, pag. VII, 1974).

De Yom Kippoer oorlog was voor beide zijden zowel militair nadelig als economisch schadelijk. Bovendien had dit kostbare conflict zich bijna uitgebreid tot een nucleaire confrontatie van de Verenigde Staten en de Sovjetunie. Het was duidelijk dat er doeltreffende internationale stappen moesten worden genomen, om een nieuw, mogelijk fataal uitbreken van vijandelijkheden in het Midden-Oosten te voorkomen.

Optreden van minister Kissinger

President Sadat zette zelf een grote stap toen hij in 1972 de Russische technische adviseurs Egypte uitwees. Vervolgens sloeg de Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken Henry Kissinger in de nasleep van de Yom Kippoer Oorlog munt uit deze gebeurtenis door Egypte veel verder in het Amerikaanse kamp te trekken. Afgezien van de voor de hand liggende westerse bezorgdheid omtrent prijs en beschikbaarheid van Arabische olie, was minister Kissinger er bijzonder in geïnteresseerd het Midden-Oosten te redden van Sovjetoverheersing.

Er was nu een klimaat geschapen voor de interim vredes overeenkomst die de in de Sinai tegenover elkaar staande strijdkrachten moest scheiden. Maar er was een nog belangrijker gebeuren op til.

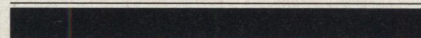
Na het sluiten van de overeenkomst tot troepenscheiding in de Sinai scheen er een einde gekomen aan de successen. En hoewel de Israël's veel waardering voor de Verenigde Staten hadden in hun rol van bemiddelaars, had de schrijver van dit artikel de indruk dat er zo'n gevoel

heerste dat het optreden van de Verenigde Staten (en van de heer Kissinger) er misschien veel toe had bijgedragen de Egyptenaren ervan te weerhouden zich tegenover de Israël's aan de conferentietafel te zetten om de meningsverschillen sneller, en misschien doelmatiger, uit de weg te ruimen.

In augustus 1975 schreef ik: „Voor President Sadat is nu het moment aangebroken om stoutmoedig de leiding op zich te nemen van de Arabische wereld, en wel om eens voor al

Uiteindelijk zal Begin misschien de geschiedenis ingaan als de man die de staat Israël eervolle vrede en veiligheid bracht.

een einde te maken aan de strijd tegen Israël en om alle Arabische naties, zowel arm als rijk, in een gezamenlijke inspanning te verenigen om — op den duur zelfs met medewerking van Israël — het gehele Midden-Oosten tot een zelfde bloei te brengen als 2000 jaar geleden (*In Brief, The Plain Truth*, sept. 1975).

Het zou echter tot november 1977 duren eer Anwar Sadat tenslotte zijn gedurfde gok met de vrede waagde. Achteraf gezien dient zijn heldhaftige reis naar Jeruzalem als een belangrijke voorbereidende stap op de weg

naar Camp David te worden beschouwd. De Israëlische minister-president en de Egyptische leider spraken nu als man tegen man, en niet langer via een Amerikaanse bemiddelaar. En een *de facto* erkenning van de staat Israël door Egypte was nu een voldoende feit. Je brengt iemand geen bezoek als je zijn recht van bestaan niet erkent.

De nasleep van Camp David

De onderhandelingen in Camp David gingen niet van een leien dakje. Op een gegeven moment stond President Sadat op het punt verdere discussies te laten varen. En er moest zowel geduldig als bekwaam onderhandeld worden om belangrijke concessies los te krijgen van de heer Begin. Jimmy Carter verdient alle lof voor zijn geslaagde pogingen de beide leiders uit het Midden-Oosten tot elkaar te brengen en ze te helpen met het ontwerpen van een doelmatig raamwerk voor de vrede.

De weg naar de toekomst zal niet gemakkelijk zijn. Er zijn nog tal van netelige problemen op te lossen. Op het een of andere moment zal Koning Hoessein van Jordanië — de eeuwige „man van het midden” van de Arabische wereld — tot actieve deelneming aan het onderhandelingsproces moeten worden gebracht. Het probleem van de Westoever zal nooit blijvend worden opgelost zonder dat hij er volledig bij betrokken wordt. En natuurlijk zal het oude Jeruzalem vroeg of laat op de voorgrond van de onderhandelingen komen te staan. Het bestuur van de heilige stad is het meest emotionele en potentieel explosieve onderwerp in Palestina.

En toch dienen wij dankbaar te zijn voor de akkoorden van Camp David. Wanneer tussen twee gewezen vijanden eenmaal het vertrouwen hersteld is, is op den duur niets onmogelijk.

Veel waarnemers maakten zich erg bezorgd over de werkwijze van Camp David. De vrees bestond dat een botsing van de persoonlijkheden der beide hoofdpersonen elke reële voortgang in de weg zou staan.

Het was duidelijk te veel gevraagd van de heren Sadat en Begin om op eigen houtje weer bijeen te komen. Soms is in de geest van de Bergrede een derde partij nodig om het vertrouwen en de goede wil te herstellen.

De mens is van nature geneigd tot wedijver en twist. De mensen houden niet instinctief van elkaar. Liefde is een kunst die aangeleerd moet worden. □

DE WERELD VAN MORGEN: HOE ZAL ZE ER UITZIEN?

*Gods regering komt spoedig op deze aarde! Hoe zal ze er uitzien?
Hoe is de toekomst waarop u zich dient voor te bereiden?*

door Roderick C. Meredith

Er is iets radicaal mis met de hedendaagse wereld. Heel onze maatschappij is onvoldaan, ongelukkig, ontmoedigd. Voor velen schijnt het leven niet langer draaglijk. Er schijnt geen toekomst te zijn.

Als gevolg hiervan is er een dramatische stijging van het aantal zelfmoorden en pogingen tot zelfmoord, speciaal onder de jongeren, de tieners en twens. Dr. Bruce L. Danto, voorzitter van het Amerikaans Genootschap van Suïcidologie, zegt: „Jonge mensen voelen zich verward en angstig ten aanzien van de toekomst. Als men naar school gaat, betekent dit niet dat men een baan zal krijgen. Krijgt men een baan, dan is deze misschien niet zinvol. Trouwt men, dan is het misschien niet van duurzame aard.”

Wat is er eigenlijk mis? Is er werkelijk geen hoop? Is er niets om voor te leven? Is het leven zo vol van wanhoop dat zelfmoord het enige intelligente alternatief schijnt?

Er is hoop. Onze menselijke regeringen hebben ons in de steek gelaten — dat is de kern van de moeilijkheden. Maar de bijbel spreekt van een andere wereld — een *spoedig* komende wereld — met een andere vorm van wereldregering die de euvelen van vandaag zal verhelpen. Ze zal de ware oplossing bieden voor de tegenwoordige grote en groeiende problemen van innerlijke gekweldheid, angst en zelfvernietiging, en ze zal de weg naar vrede en vreugde wijzen. De bijbel spreekt ook van uw plaats in die wereld.

Het herstel van Gods regering

Jezus verkondigde het aanstaande Koninkrijk Gods — de heerschappij van God — en wees hoe wij ons daarop moeten voorbereiden. Hij onthulde dat het een op deze aarde ingesteld, de wereld regerend bewind zal zijn, en dat wij ons zelf moeten overwinnen en God leren gehoorzamen, willen wij er deel van uitmaken.

Deze allergeweldigste toekomstige gebeurtenis in de geschiedenis van de aarde werd bij voorbaat vastgelegd in Openbaring 11:15 in uw bijbel. Hier weerklinkt de laatste der zeven bazuinen van Openbaring en stemmen in de hemel zeggen: „Het koningschap over de wereld is gekomen aan onze Here en aan zijn Gezalfde, en Hij zal als koning heersen tot in alle eeuwigheden.”

De levende Christus zal weldra de regeringen van deze door oorlog verscheurde wereld overnemen! De naties van deze aarde zullen aanvanke-lijk wellicht zijn volmaakte regering

weerstaan. Maar Hij komt deze tweede keer met heel de macht van God om deze aarde een thans nog onbekende vrede op te leggen: „En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf” (Openb. 19:15). Hij komt als opperste Heerser over alle andere regeerders en koningen van deze aarde die aan Hem dienstbaar zullen zijn: „En Hij heeft op zijn kleed en op zijn dij geschreven de naam: Koning der koningen en Here der heren” (vers 16).

In een honderden jaren voor zijn menselijke geboorte geschreven profetie over Christus heeft God voorspeld wat zijn taak mettertijd zou zijn: „Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij rust op zijn schouder en men noemt hem Wonderbare Raadsman, Sterke God, Eeuwige Vader, Vrededorst. Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede op de troon van David en over zijn koninkrijk, doordat hij het sticht en grondvest met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid” (Jes. 9:6-7).

Christus wordt hier de „Vrededorst” genoemd. Dat komt doordat Hij alleen de macht heeft om werkelijk vrede te brengen. Onder Christus als wereldregeerder — na de verschrikkelijke vernietiging die zijn tweede komst voorafgaat — zullen de mensen zich weer vermenigvuldigen en de aarde herbevolken, en de wetten en wegen van zijn regering zullen door heel de wereld verspreid worden.

Dan, wanneer de mensen langzamerhand de Tien Geboden en al de wetten van God leren gehoorzamen, zal er ook sprake zijn van vrede, geluk en vreugde op deze aarde, die alle zullen blijven toenemen onder naties en individuen naarmate ze hoe langer hoe meer Gods wegen en volmaakte wetten leren gehoorzamen, die de enige weg naar vrede zijn.

Organisatie van Gods Koninkrijk

De vorm en organisatie van Gods bestuur op deze aarde is reeds in de bijbel geprofeteerd!

Christus zal natuurlijk de Koning over allen zijn. Hij zal wanneer Hij terugkeert een bepaalde troon op deze aarde bezetten. Want vóór zijn menselijke geboorte heeft een engel voorspeld: „Hij zal groot zijn en Zoon des Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen” (Lukas 1:32-33).

Christus zal rechtstreeks over het volk van Israël regeren omdat zijn

hoofdkwartier in Jeruzalem, Palestina, zal zijn. De Schrift zegt nadrukkelijk dat Hij zal heersen over het „huis van Jakob”. Het huis van Israël, of Jakob, werd geroepen als Gods uitverkoren volk om een licht voor de overige wereld te zijn. Zij werden uitverkoren — niet als favorieten — maar met een te verrichten taak die zij volkomen verzuimd hebben te volbrengen. Maar gedurende de komende duizendjarige heerschappij van Christus zal heel Israël worden herenigd met het huis Juda en tezamen zullen zij, onder Christus, de voornaamste naties der aarde zijn om het voorbeeld te helpen stellen en zijn regering over heel de aarde te verbreiden.

In Ezechiël 37:15-28 verklaart God dat het zijn bedoeling is Israël en Juda te herenigen. Sprekend van deze twee afzonderlijke naties die bijna duizend jaar vóór Christus' geboorte uiteengingen, zegt Hij: „En Ik zal hen tot één volk maken in het land, op de bergen Israëls, en één koning zal over hen allen koning zijn; niet langer zullen zij twee volken zijn en niet langer verdeeld in twee koninkrijken” (vers 22).

„En mijn knecht David zal koning over hen wezen; één herder zal er voor hen allen zijn. Zij zullen naar mijn verordeningen wandelen en naarstig mijn inzettingen onderhouden” (vers 24).

We zien dat onder Christus' en Davids gezag Israël weer de weg naar vrede zal leren.

Heersers onder David

Onder David zal elk van de twaalf stammen van Israël zijn eigen individuele bestuurder hebben — door Christus zelf aangewezen voor deze taak eer Hij stierf: „Gij zijt het die steeds bij mij gebleven zijt in mijn verzoeken. En Ik beschik u het Koninkrijk, gelijk mijn Vader het Mij beschikt heeft, opdat gij aan mijn tafel eet en drinkt in mijn Koninkrijk. En gij zult zitten op tronen om de twaalf stammen Israëls te richten” (Lukas 22:28-30).

De apostel Johannes voorzag dit in een visioen en legde het vast in Openbaring 20:4, in een profetie over Christus' aanstaande duizendjarige rijk — het millennium: „En ik zag tronen en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven.”

Misschien zal aan Paulus — de apostel voor de heidenen (Gal. 2:8) — een positie van heerser over de heidense volken in dit duizendjarige koninkrijk worden gegeven. Er kan hem inderdaad een zeer hoge positie worden gegeven, want hij heeft, in verge-

lijking met de andere apostelen: „meer gearbeid dan zij allen” (1 Cor. 15:10).

Aan die christenen die nu in dit leven toenemen in genade en kennis, zullen ook in het millennium posities van gezag onder Christus worden gegeven: „En wie overwint en mijn werken tot het einde toe bewaart, hem zal Ik macht geven over de heidenen; en hij zal hen hoeden met een ijzeren staf” (Openb. 2:26-27).

Jesus gaf de gelijkenis van de ponden om christenen te tonen dat wij in dit leven onze menselijke natuur moeten overwinnen, een goed gebruik moeten maken van onze tijd en talenten overeenkomstig Gods wetten, en ons voorbereiden op een positie van gezag en verantwoordelijkheid in de aanstaande regering van God op deze aarde. Let op Jezus' woorden tot de man die de meesten overtrof en tien ponden winst maakte: „Voortreffelijk, goede slaaf, omdat gij in het minste trouw geweest zijt, heb gezag over tien steden” (Lukas 19:17). Tot de man die ijverig genoeg was om vijf ponden winst te maken, zei Jezus: „En gij, wees heer over vijf steden” (vers 19).

Ware christenen worden geroepen tot dienen, onder Christus, door het regeren van die nieuwe wereld! Waarom wordt deze boodschap thans niet in alle kerken gepredikt? Dat was vroeger wel het geval.

Het ware doel van het christelijke leven

Zoals de welbekende historicus Edward Gibbon in het vijftiende hoofdstuk van zijn vermaarde boek *The Decline and Fall of the Roman Empire* verklaart, geloofden de eerste christenen in Gods komende wereldregering: „De oude, populaire leer van het millennium was nauw verbonden met de tweede komst van Christus. Zoals de werken der schepping in zes dagen waren voltooid, werd hun duur in hun tegenwoordige staat, volgens een aan de profeet Elia toegeschreven traditie, vastgesteld op zesduizend jaar. Volgens dezelfde analogie werd geconcludeerd dat deze lange periode van arbeid en strijd, die nu bijna verstreken was, gevolgd zou worden door een blijde sabbat van duizend jaar; dat Christus met een zegevierende groep van heiligen en uitverkorenen, die aan de dood waren ontkomen of op wonderbaarlijke wijze weer tot leven gewekt, op aarde zou regeren tot de voor de laatste en algemene opstanding aangewezen tijd.”

Ja, de oude christenen begrepen het doel van God en de reden waarom Hij

sommigen uit iedere leeftijdsgroep in zijn Kerk roept — om zich gereed te maken voor de wereld van morgen.

Ware christenen moeten leren gehoorzamen en nu bij Gods wetten en inzettingen leren leven, zodat ze anderen kunnen onderrichten en opleiden in het volgen van de weg van vrede gedurende het millennium, wanneer Gods regering de macht over deze aarde zal uitoefenen!

Bij iedere stam, elk geleid door een van de apostelen, zullen enkele heiligen zijn die overwonnen hebben en die zich hebben leren onderwerpen aan Gods bestuur hier en nu. Zoals uit de gelijkenis van de ponden blijkt, zullen sommigen bestuurders zijn van gebieden die verscheidene steden omvatten. Sommigen bekleden een ambt dat overeenkomt met dat van burgemeester onder deze gouverneurs.

Andere uit Geest geboren heiligen zullen andere taken hebben. Ongeacht het ambt dat zij erven, moet de houding van de door God opgewekte kinderen die van David zijn: „Ik wil liever staan aan de drempel van het huis mijns Gods dan verblijven in de tenten der goddeloosheid” (Ps. 84:10).

In het Koninkrijk Gods, onder Christus en de uit Geest geboren heiligen zullen die menselijke leiders zijn die de fysieke volken zullen helpen leiden. Ze zullen allen onderwezen en geïnstrueerd worden in Gods geboden die alleen vrede brengen: „En vele natïen zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des HEREN, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN woord uit Jeruzalem” (Jes. 2:3).

Ofschoon hun Gods wetten worden geleerd, zullen vele mensen in het begin gedwongen moeten worden ze te gehoorzamen! „En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natïen. Dan zullen zij hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimesen; geen volk zal tegen een ander volk het zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren” (vers 4).

Israël gezegend onder Gods regering

Gods omgang met Israël wordt vaak gebruikt als voorbeeld van de wijze waarop Hij met alle naties zal handelen. Vele profeten van het Oude Testament verwijzen met betrekking tot het millennium speciaal naar Israël. Daar er bij God echter geen „aanneeming des persoons” (Hand. 10:34) is, mag dit gezien worden als een voorbeeld van wat God in principe zal

doen voor alle volken als ze Christus dienen en gehoorzamen.

Sprekend van de uiteindelijke bijeenbrenging van Israël, zegt God: „Ik zal een keer brengen in het lot van mijn volk Israël; verwoeste steden zullen zij herbouwen en bewonen; wijngaarden zullen zij planten en de wijn ervan drinken; boomgaarden zullen zij aanleggen en de vrucht daarvan eten. Dan zal ik hen planten in hun grond en zij zullen niet worden uitgerukt uit de grond die Ik hun gegeven heb, zegt de HERE, uw God” (Amos 9:14-15).

De vervulling van deze profetie ligt nog in de toekomst, want God zegt dat Israël dan „niet” uit zijn grond zal worden gerukt. Dit heeft betrekking op de grote fysieke zegeningen die God over zijn volk Israël zal uitstorten wanneer Hij het na Christus' wederkomst terugbrengt uit ballingschap. (Indien u de ware identiteit van Amerika, Groot-Brittannië en de democratische volken van Noordwest-Europa nog niet kent, vraag dan om ons gratis Engelstalig boekje *The United States and British Commonwealth in Prophecy*.)

In een profetie die ruim een eeuw vóór de tot dusver eerste en enige ballingschap van niet-joods Israël geschreven is, profeteerde God door Jeremia van een toekomstig ballingschap van Israël — onze volkeren — en hun terugvoering naar Palestina na Christus' wederkomst (Jer. 30:1-11). De tijd van deze nationale ballingschap heet „een tijd van benauwdheid voor Jakob” (vers 7). Maar wij zullen bij de tweede komst van Jezus Christus van deze nationale straf en gevangenschap verlost worden: „Op die dag zal het gebeuren, luidt het woord van de HERE der heerscharen, dat Ik het juk van hun hals zal verbreken en hun banden zal verscheuren; vreemden zullen hen niet meer knechten, maar zij zullen de HERE, hun God, dienen en David, hun koning die Ik hun verwekken zal” (verzen 8-9).

Bij Christus' komst zal Israël worden bevrijd uit zijn gevangenschap, en David en alle heiligen zullen opgewekt worden uit de doden om hun plaats als koningen en priesters in Gods regering in te nemen ten einde deze aarde onder Christus te regeren.

„Gij dan, vrees niet, mijn knecht Jakob, luidt het woord des HEREN, en wees niet verschrikt, Israël, want zie, Ik verlos u uit verre streken, uw nakroost uit het land hunner gevangenschap; Jakob zal terugkeren en rustig en veilig zijn, door niemand opgeschrikt” (vers 10). Ten slotte zal er

vrede komen in deze door oorlog verscheurde wereld.

Vreugde onder Gods regering

Naar de gehele profetie verwijzend, zegt God: „... in het laatst der dagen zult gij dat inzien” (vers 24). Jeremia 31 vervolgt met dezelfde profetie (vers 1), en God vertelt van zijn zegeningen voor Israël in die tijd: „Weder opbouwen zal Ik u, zodat gij gebouwd wordt, jonkvrouw Israëls. Opnieuw zult gij u tooien met tamboerijnen en uitrekken in vrolijke reidans; gij zult weer wijnbergen planten op de bergen van Samaria, en wie ze planten, zullen ook de vrucht genieten” (Jer. 31:4-5).

Dansen, zingen, geluk en vreugde zullen overvloedig aanwezig zijn als Israël door God gezegend wordt nadat Christus hen heeft teruggebracht naar Palestina om de voornaamste natie van de wereld te worden en alle volken van zijn regering ten voorbeeld te zijn.

Na hun nationale bestraffing en ballingschap zullen ze boetvaardig en berouwvol terugkomen. „Onder gevezen zullen zij komen en onder smeking zal Ik hen leiden” (vers 9).

Maar als zij terugkeren, zal God beginnen met hen op alle mogelijke manieren te zegenen — geestelijk en materieel: „Zo komen zij jubelend op de hoogte van Sion en stromen toe naar het goede des HEREN, naar koren, most en olie, naar schapen en runderen; hun ziel zal zijn als een besproei-de hof, zij zullen nooit meer ver-smachten. Dan verheugt zich het meisje in de reidans, jongelingen en grijsaards tezamen. Ik verander hun rouw in vreugde. Ik troost en verblijd hen na hun smart” (verzen 12-13).

Door gehoorzaamheid aan Gods inzettingen zal er een overvloed van goede dingen te eten en te drinken zijn — en er zal eindelijk een overmaat van geluk in het menselijk hart zijn!

Heel het 11e hoofdstuk van Jesaja is een beschrijving van de komende duizendjarige regering van Christus op aarde. Hier wordt Christus beschreven als het „rijse” of de spruit van Isaï. Hij zal totaal gemotiveerd zijn door Gods Geest om de volmaakte wereldheerser te worden!

Hij zal als een goddelijk Wezen: „... niet richten naar hetgeen zijn ogen zien,” maar zal de gedachten en harten van mensen overal kunnen lezen. Hij zal de armen en vertrapten oordelen „in gerechtigheid” en de goddelozen straffen met de doodstraf, hetgeen angst zal brengen in de harten van boosdoeners (verzen 3-4).

Na Christus' terugkeer zal de wilde

en boosaardige natuur zelfs uit de wil-
de dieren zoals de wolf, de leeuw en de
gifslangen worden weggenomen:
„Dan zal de wolf bij het schaap verke-
ren en de panter zich nederleggen bij
het bokje; het kalf, de jonge leeuw en
het mestvee zullen tezamen zijn, en
een kleine jongen zal ze hoeden” (vers
6).

Het belangrijkste van al: alom zul-
len mensen eindelijk Gods geboden le-
ren die alleen vrede kunnen brengen.
„Men zal geen kwaad doen noch ver-
derf stichten op gans mijn heilige
berg, want de aarde zal vol zijn van
kennis des HEREN, zoals de wateren
de bodem der zee bedekken” (vers 9).

Dit is de wonderbaarlijke tijd waar-
van de geïnspireerde apostel Petrus
spreekt als „de tijden van de wederop-
richting aller dingen, waarvan God
gesproken heeft bij monde van zijn
heilige profeten, van oudsher” (Hand.
3:21). Inderdaad heeft God deze geze-
gende heerschappij van Jezus Chris-
tus op aarde in letterlijk tientallen
profetieën overal in de bijbel beschre-
ven.

Dit was de boodschap van Jezus
Christus! Dit is de enige ware weg om
het ware utopia te vinden!

Omstandigheden gedurende het millennium

Om hen te verdeemoedigen en hen
Gods wegen vollediger te leren, zal
Christus sommige van de volken die
zijn volk Israël hebben beroofd, dwin-
gen gedurende de eerste jaren van het
millennium hun dienaars in het land
Palestina te worden. „Want de Here
zal zich over Jakob ontfermen en nog
zal Hij Israël verkiesen en ze op hun
eigen bodem doen wonen [Palestina];
dan zal de vreemdeling zich bij hen
aansluiten en men zal zich voegen bij
het huis van Jakob. En de volken zul-
len het met zich nemen en het naar
zijn eigen plaats brengen en het huis
Israëls zal ze als erfelijk bezit verkrij-
gen op de grond des HEREN, tot sla-
ven en tot slavinnen. Zo zullen zij de-
genen die hen gevangen namen, ge-
vangen nemen en heersen over hun
drijvers” (Jes. 14:1-2).

Als Heer der heerscharen zal Chris-
tus tijdens zijn bewind heel de wereld
beginnen te bekeren en te redden. Om
dit te doen zal Hij de geestelijke
blindheid moeten genezen die over
alle mensen op aarde zal komen als
gevolg van Satans verleiding (Openb.
12:9).

Jesaja zegt: „En Hij zal op deze
berg de sluier vernietigen die alle na-
tiën omsluit, en de bedekking waar-
mee alle volken bedekt zijn. Hij zal
voor eeuwig de dood vernietigen...”

(Jes. 25:7-8). Alle volken zullen dan
God leren kennen. Hun blindheid en
religieuze verwarring zullen worden
weggenomen en ze zullen eindelijk be-
keerd worden.

De opgewekte heiligen zullen de
mensen Gods wegen leren en ze zullen
door God gezegend worden wanneer
ze gehoorzamen. „Want gij volk dat
op Sion in Jeruzalem woont, gij zult
niet blijven wenen. Hij zal u zeker ge-
nadig zijn op uw luid geroep; zodra
Hij dat hoort, zal Hij u antwoorden.
De Here heeft u wel brood der be-
nauwdheid en water der verdrukking
gegeven, maar uw leraars zullen zich
niet meer verbergen, doch uw ogen
zullen uw leraars zien; en wanneer gij
rechts of wanneer gij links zoudt wil-
len gaan, zullen uw oren achter u het
woord horen: Dit is de weg, wandelt
daarop” (Jes. 30:19-21).

Het zal voor sommigen een ontstel-
lende ervaring zijn, plotseling achter
hen een stem te horen bulderen die
hen waarschuwt, niet een van Gods
geboden te overtreden! Maar Gods
heiligen — nu uit Geest geboren en bij
de opstanding geest geworden — zul-
len naar willekeur onzichtbaar of
zichtbaar kunnen zijn.

Door het herstel van werkelijk con-
tact met de Almachtige God zullen
binnen enkele jaren overal op aarde
miljoenen dove, blinde, stomme en
kreupele mensen op bovennatuurlijke
wijze genezen worden! „Dan zullen de
ogen der blinden geopend en de oren
der doven ontsloten worden; dan zal
de lamme springen als een hert en de
tong van de stomme zal jubelen; want
in de woestijn zullen wateren ont-
springen en beken in de steppe” (Jes.
35:5-6).

Niet alleen de mens, maar ook het
land zal worden genezen en de aarde
zal met Gods zegen weer een behoor-
lijke regenval ontvangen. „En het
gloeiende zand zal tot een plas wor-
den en het dorstige land tot water-
bronnen” (vers 7).

En het zal een tijd zijn van gezang
en geluk en vreugde. „De vrijgekoch-
ten des HEREN zullen wederkeren en
met gejubel in Sion komen; eeuwige
vreugde zal op hun hoofd zijn, blijd-
schap en vreugde zullen zij verkrijgen,
maar kommer en zuchten zullen weg-
vlieden” (vers 10).

De weg naar zegeningen

De wereld zou nu reeds vrede en geluk
kunnen hebben, maar ze weigert Gods
weg te volgen.

Sprekend over heel de mensheid —
joden evenzeer als niet-joden — werd
de apostel Paulus geïnspireerd om te
schrijven: „Verwoesting en ellende

zijn op hun wegen en de weg des vrede
kennen zij niet” (Rom. 3:16-17).

De reden waarom de wereld geen
vrede kan hebben, is haar weigering
om Gods geboden als levenswijze te
aanvaarden! Zoals wij hebben gezien
zal, wanneer Christus komt om zijn
regering te vestigen, de wet van God
uitgaan van Sion en het woord des
Heren van Jeruzalem.

Zij die zich het meest erop toele-
gen alle geboden van God *nu* te ge-
hoorzamen, zullen het meest geschikt
zijn voor de hoogste posities in Gods
regering gedurende de aanstaande
duizendjarige heerschappij van Chris-
tus. Want Hij heeft gezegd: „Wie dan
één van de kleinste dezer geboden
ontbindt en de mensen zo leert, zal
zeer klein heten in het Koninkrijk der
hemelen; doch wie ze doet en leert,
die zal groot heten in het Koninkrijk
der hemelen” (Matth. 5:19).

Dit komt doordat Christus vrede in
zijn koninkrijk zal hebben — en daar-
om zullen alle wetsovertreders er
buiten worden gehouden!

Ditzelfde principe geldt in het
Nieuwe Jeruzalem, de Heilige Stad
die na het millennium uit de hemel op
deze aarde zal neerdalen. „Zalig zijn
zij, die Zijn geboden doen, opdat hun
macht zij aan den boom des levens, en
zij door de poorten mogen ingaan in
de stad” (Openb. 22:14).

Ja, wij zullen het ware utopia heb-
ben wanneer wij Gods geboden leren
gehoorzamen! Dan zal de wereld geze-
gend worden met materiële overvloed.
De zieken en gebrekkigen zullen gene-
zen worden. De miljoenen geestelijk
blinden zullen God waarlijk leren
kennen!

De mensen op aarde onder Gods re-
gering gedurende Christus' duizendja-
rig bewind worden afgeschilderd als
wezens die leren zingen, dansen en ju-
belen van vreugde om de fantastische
levenswijze die zij onder de volmaak-
te regering van God zullen ervaren!

Zelfs de natuur van wilde dieren zal
op liefde worden gericht in plaats van
op haat en zelfzucht. Eindelijk zullen
de mensen leren dat het werkelijk za-
liger is te geven dan te ontvangen
(Hand. 20:35). Al hun frustraties en
schuldcomplexen zullen eindelijk ver-
dwijnen. Dan zullen zij leren kennen
„de vrede Gods die alle verstand te
boven gaat” (Phil. 4:7).

Onder Gods regering en zijn vol-
maakte wetten zullen de mensen le-
ren dat Jezus ten volle meende wat
Hij zei: „Ik ben gekomen opdat zij le-
ven hebben en overvloed” (Joh.
10:10).

Zo zal de gelukkige, blijde wereld
van morgen er uitzien! □

DE ALLERLAATSTE CRISIS

„Meer dan drie van de vijf mensen zullen de eenentwintigste eeuw beleven,” beweerde een verzekeringsadvertentie. Ongetwijfeld is een dergelijke optimistische schatting gebaseerd op accurate actuarische tabellen. Bijbelse openbaring toont echter dat er aan het einde van deze eeuw op deze chaotische aarde een wereldomspannende crisis zal aanbreken, die zeer wel een spaak in het wiel zou kunnen betekenen voor zelfs de best doordachte plannen van de bekwaamste en succesvolste zakenmensen en staatslieden.

door John R. Schroeder

De wereld van onze dagen barst van de crisissituaties. Maar de aard van de problematiek in onze huidige, door crisissituaties geteisterde wereld, is aan het veranderen. Een voormalig Amerikaans president schreef: „De crisis is van karakter veranderd. Het opvallendste kenmerk van de crises van onze tijd is hun continuïteit — ze zijn ons naar het schijnt komen overvallen *met de bedoeling ons te blijven vergezellen*” (Richard M. Nixon: *Six Crises*, p. 18).

Taalkundig betekent de term „crisis” in feite *het einde* van het probleem — wat dat dan ook geweest moge zijn. Wij zeiden dan ook: „Hè hè, de crisis is voorbij”.

Maar tegenwoordig is dat niet meer zo. De misdadencrisis blijft ons plagen; de energie- en de grondstoffencrisis zijn voor ons dagelijkse levensomstandigheden; de crisis van het Midden-Oosten heeft ons vergezeld sedert de stichting van de moderne staat Israël; de potentiële „overkill” van de kernwapens blijft een voortdurend aanwezige realiteit; en vermoedelijk zal over weinige jaren ook de westerse wereld door voedselschaarste worden getroffen.

Deze veelbetekenende crises bevestigen de waarschuwingen van Mattheus 24 met betrekking tot onze toekomst. Men vroeg Jezus welke tekenen het einde zouden aankondigen van dit tijdperk waarin de mens zich nu bevindt. Hij antwoordde met het opsommen van een aantal soortgelijke, wereldomvattende problemen die zich in de eindtijd *tot crises zouden verheven*. Hij zei over deze tekenen: „Doch dat alles is *het begin* der weeën” (Matth. 24:8).

En zo staat het met de energiecrisis, met de misdadencrisis en met al die andere crises van onze dagen. Zij zijn niet meer dan het eerste gerommel van een wereldomspannende catastrofe die zich uiteindelijk zal verheven tot „de allerlaatste crisis”.

Bijbelse profetie waarschuwt ons dat deze grote tijd van troebelen de aarde naar alle waarschijnlijkheid in *het laatste kwart* van de twintigste eeuw zal treffen. Over deze periode van ongekende wereldchaos wordt in verschillende boeken van uw bijbel gesproken. Deze boeken werden in uiteenlopende perioden van de geschiedenis door verschillende schrijvers geschreven. In tal van gevallen kenden ze elkaar niet eens. Dat was trouwens ook niet mogelijk.

Neem nu het boek Daniël, geschreven door een groot Godsprofeet die in feite in twee opeenvolgende wereldregeringen de functie van minister-president vervulde. Hij schreef zijn profetie omstreeks 600 v.C. neer.

In Daniël 11 begint de langste, meest gedetailleerde van alle profetieën in de bijbel. Zij vangt aan met het eerste jaar van Darius de Meder (eerste koning van het Rijk van

Meden en Perzen) en gaat dan rechtstreeks door tot de „eindtijd” (verzen 1 en 40). De verzen 40 tot en met 45 draaien om een machtsstrijd in het Midden-Oosten (mogelijk over olie?).

Vers een van hoofdstuk twaalf voert ons naar een raadselachtig tekstgedeelte van deze profetie: „Te dien tijde zal Michael opstaan... die de zonen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van grote benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er volken bestaan...”. Deze tijd van grote benauwdheid zal deel uitmaken van wat in de bijbel gewoonlijk als „de eindtijd” wordt aangeduid. Daniël probeerde de profetie die hij had neergeschreven te begrijpen, maar hij kreeg te horen: „...ga heen, Daniël, want deze dingen blijven verborgen en verzegeld tot de eindtijd”. Het was eerst in *onze* tijd — deze twintigste eeuw — dat de wereldgebeurtenissen duidelijk begonnen te wijzen in de richting van een enorme catastrofe, een climax van alle negatieve krachten die in de wereld aan het werk zijn.

Tot het thermonucleaire tijdperk had de mensheid nooit een andere, soortgelijke profetie hebben kunnen begrijpen die staat opgetekend in het evangelie naar Mattheus: „Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch terwille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort” (Matth. 24:21-22).

Vergelijk deze profetische verzen nu eens met de eerder aangehaalde uit Daniël. Let op de treffende overeenkomst in de bewoordingen. Er kan weinig twijfel over bestaan dat deze twee bijbelteksten — die met een tussenpoos van honderden jaren werden uitgesproken — betrekking hebben op *een en dezelfde tijd* in het toekomstige wereldgebeuren.

Deze profetische uitspraken kondigen een volstrekt unieke tijd in de toekomst van deze met crises overladen wereld aan — een tijd waarin wij mogelijk niet meer in staat zullen zijn te voorkomen dat wij onszelf van het aangezicht der aarde wegvervuilen; een tijd waarin staatslieden er niet langer in zullen slagen een dodelijke kernoorlog te verhinderen. En zo snelt de wereld naar een „crisis van de eindtijd” die niet naar de 21ste eeuw kan worden opgeschoven. Drie van de vijf mensen zullen de eenentwintigste eeuw mogelijk *niet* beleven.

Toch is er achter dat komende slechte nieuws, goed nieuws op komst. Er zal een verrukkelijke nieuwe wereld aanbreken! Waarom zou u niet reeds nu van dat goede nieuws kennis nemen? Vraag om ons gratis Engelstalig boekje *Coming — A New Age*. □

IS DIT DE ENIGE DAG DES HEILS?

Bestaat er een grote „controverse” tussen God en Satan, waarin God zijn best doet om ieder te behouden en Satan om ieder verloren te laten gaan?

door C. Paul Meredith

Wijlen Dr. C. Paul Meredith, eertijds belast met de schriftelijke bijbelcursus van Ambassador College (van 1953 tot 1968), was evangelist en dienaar van de Kerk van God. Dit artikel werd oorspronkelijk in 1958 geschreven. We herdrukken het hier en hopen dat u het zowel interessant als nuttig zal vinden.

Wat zullen we zeggen van de miljoenen mensen die nu in communistisch Rusland en Rood China leven waar het christendom wordt onderdrukt? Die mensen hebben niet verkozen om te worden geboren in deze goddeloze naties. Zijn zij voor altijd verloren omdat ze de ware bijbelse leer nooit hebben gehoord? Zal God die volken, die sterven voor hen het ware evangelie werd gebracht, veroordelen tot een eeuwig brandende „hel”?

Heidenen zonder hoop?

Wat zal het lot zijn van de ontelbare miljoenen mensen in Azië en Afrika die Christus niet kennen? Is vandaag hun enige dag des heils? Wanneer zij sterven, zijn zij dan voor eeuwig veroemd?

Paulus geeft in Efeze 2:11-12 het antwoord. Hij schreef aan bekeerde heidenen in Klein-Azië: „Bedenk daarom dat gij, die vroeger heidenen waart naar het vlees . . . te dien tijde zonder Christus waart, uitgesloten van het burgerrecht Israëls en vreemd aan de verbonden der belofte, zonder hoop en zonder God in de wereld”.

Als er dus in de toekomst *geen* mogelijkheid tot behoud bestaat, is het duidelijk dat mensen die niet van de weg des heils en de naam van Jezus Christus gehoord hebben geen hoop op behoud hebben en voor eeuwig verloren zijn!

God zou niets liever willen zien dan dat heel de mensheid *uiteindelijk* de mogelijkheid tot behoud zou aangrijpen: „God, onze Heiland, die wil, dat alle mensen behouden worden en tot erkenning der waarheid komen” (1 Tim. 2:3,4). De bijbel leert echter *geen* universeel behoud. In 2 Petrus 3:9 staat: „De Here . . . is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen”. Het is Gods wil of wens dat alle mensen de waarheid zouden leren inzien, zodat zij berouw zouden hebben en gevrijwaard zouden kunnen worden van de straf voor de zonde — de dood. Sommige mensen zullen echter geen berouw krijgen. Als

iedereen berouw zou tonen en aan de voorwaarden tot het verkrijgen van eeuwig heil zou voldoen, zou er geen noodzaak zijn om mensen in de poel des vuurs te werpen, beschreven in Openbaring 20:15 en 21:8, waar de goddelozen verteerd zullen worden. Maleachi 4:1-3 weerlegt volkomen de leerstelling aangaande universeel behoud die uit heidense filosofieën voortkomt. De goddelozen zullen tot as worden, met wortel en al uitgeroeid worden. Er is *geen* opstanding uit de poel des vuurs.

Betekent dit evenwel dat er voor de miljoenen mensen die in onwetendheid inzake de ware Christus gestorven zijn geen hoop is? In 't geheel niet!

God zou niets liever willen zien dan dat ieder van ons het eeuwig leven zou verkrijgen. Hij is er niet op uit een haastig oordeel over ons te vellen, maar is verlangend dat iedereen zijn levensprincipes, zoals die in de bijbel geopenbaard zijn, zal aannemen zodat wij bij de opstanding zijn uit geest geboren kinderen zullen mogen worden. Wij hebben evenwel te kiezen of we zijn weg *willen* aannemen!

De algemene opvatting

„Nou,” zullen velen zeggen, „uit wat de bijbel zegt, krijgt men wel de indruk dat God niet fair zou zijn als Hij de mensen die in oudtestamentische tijden leefden in de toekomst geen kans zou geven, maar wij hebben sinds Christus allemaal nu onze kans en zullen ten tijde van Christus' wederkomst behouden moeten zijn, want anders zullen wij verloren gaan.”

Het *schijnt* uit wat algemeen geleerd wordt zo te zijn dat vandaag iedereen behouden kan worden en dat alles wat iemand nu te doen staat, is zich bij een kerk aan te sluiten en „behouden” te worden. Staat het iedereen vrij behoud aan te nemen op het tijdstip dat hijzelf verkiest? Of heeft God opzettelijk sommige mensen *verblind*, zodat ze nu vandaag *niet* behouden worden?

Laten we eens zien wat de bijbel over dit onderwerp leert. In de kerken wordt het tegenwoordig behandeld noch begrepen, en toch gaat het ieder van ons aan!

Waarom Israël verblind werd

Let eens op wat Mozes de Israëlieten, kort nadat God hen uit Egypte geleid had, meedeelde: „Gij hebt alles gezien wat de Heer in het land Egypte voor

uw ogen Farao . . . heeft aangedaan . . . die grote tekenen en wonderen. Doch de Heer [niet Satan] heeft u geen hart gegeven om te verstaan of ogen om te zien, of oren om te horen, tot op de huidige dag” (Deut. 29:2-4).

God zelf had Israël verblind! Zij zouden niets van deze verblindheid hebben afgeweten als het hun niet gezegd was!

Sla Ezechiël 20 nu eens op. Dit hoofdstuk is van vitaal belang. Het is een resumé van al Gods bemoeienissen met het opstandige Israël. Let eens speciaal op verzen 11 en 12: „Ik gaf hun mijn inzettingen en maakte hun mijn verordeningen bekend — de mens die ze opvolgt, zal daardoor leven. Ook gaf Ik hun mijn sabbaten . . .” Wat deed God toen zij rebelleerden? Verzen 24 en 25 laten ons zien: „Omdat zij mijn verordeningen niet opvolgden . . . mijn sabbatten ontheiligden . . . gaf Ik hun zelf inzettingen die *niet goed waren*, en verordeningen waardoor zij niet zouden leven”. God zei dus dat Hij hun andere inzettingen gaf, die hen niet tot heil strekten, verordeningen die de dood tot gevolg zouden hebben.

Telkens wanneer de bijbel van Gods bestraffingen spreekt, staat er daarna te lezen wat God als zijn reden voor het verblinden van de mensen gaf: „Opdat zij zouden weten, dat Ik de Heer ben”. Deze uitdrukking komt met kleine variaties meer dan vijftig keer voor. Ezechiël 20:26 is een voorbeeld. God wenst inderdaad dat iedereen Hem waarlijk zal kennen! Iedereen die die kennis weigert zal worden gestraft, met de bedoeling dat hij, door bittere ervaring ertoe gedreven, van God en zijn wegen zal leren.

Maar wat was de reden voor het verblinden van Israël? Zijn zij voor altijd verloren?

Waarom God verblindt

De mens wenst dingen te doen die lijnrecht tegen Gods wetten indruisen. „De gezindheid van het vlees [is] vijandschap . . . tegen God” (Rom. 8:7). Vergelijk dit met Romeinen 3:9-18 en Galaten 5:17. „Want het begeeren van het vlees [het natuurlijke hart en verstand van de mens] gaat in tegen de Geest en dat van de Geest tegen het vlees — want deze staan tegenover elkander.” Ieder mens heeft van nature een verlangen — een begeerte — tegen Gods wetten in te gaan! (Jakobus 1:14 en Psalm 81:12-13.)

Iemands natuurlijke gezindheid

blijft net zolang vijandig tegenover God staan, *totdat* die persoon de gevolgen van zijn eigen wegen beu wordt en er berouw over heeft en God aanroept om hem te veranderen door hem de heilige Geest te geven — d.w.z. dezelfde gezindheid te ontvangen die ook Christus bezat (Filipp. 2:5).

Satan heeft de mens zo verleid dat het natuurlijk voor hem is de waarheid te verwerpen en te doen wat goed is in zijn eigen ogen, te willen zondigen en Gods wetten te overtreden. God verblindt de mens door diens eigen natuurlijke gezindheid, niet om hem te verderven, maar hem tot berouw te brengen! Paulus zegt betreffende het verblinde Israël: „Want God heeft hen allen onder ongehoorzaamheid besloten, om Zich over hen allen te ontfermen” (Rom. 11:32).

En dus is het Israël van vroeger niet voor altijd verloren. Hun tijd van verlossing en behoud komt nog!

Tijd nodig voor het scheppen van karakter

Niets wat God ooit heeft geschapen is ook maar te vergelijken met wat Hij nu in de mens aan het scheppen is — *karakter*. God weet dat er tijd voor nodig is. Hij zegt zelf: „Och, hadden zij steeds zulk een hart om Mij te vrezen, en om al mijn geboden te onderhouden . . .” (Deut. 5:29). God heeft geen haast met het behouden van iedereen totdat allen hun les hebben geleerd.

De Eeuwglevende liet het oude Israël verschillende menselijke regeringsvormen uitproberen, zoals we kunnen lezen in Richteren en Koningen. De mens is verblind voor het Koninkrijk Gods omdat hij gelooft dat zijn eigen regeringsvorm de juiste is. Tegenwoordig hebben we democratieën, dictaturen en andere regeringsvormen. Geen ervan heeft ons echter geluk gebracht!

Christus probeerde niet iedereen te bekeren

Tegen zijn discipelen zei Christus: „U is gegeven het geheimenis van het Koninkrijk Gods, maar tot hen, die buiten staan [de grote meerderheid, de massa] komt alles in gelijkenissen, dat zij ziende zien en niet bemerken, en horende horen en niet verstaan . . .” (Markus 4:11-12).

Beseft u wel wat dit vers eigenlijk betekent? De gelijkenissen werden gegeven om de waarheid te verbergen, niet om deze duidelijker te maken.

Maar waarom verborg Jezus de

waarheid voor de wereld? Hier is het antwoord: De mens ziet niet in hoe onbekwaam hijzelf wel is, vergeleken met Gods vermogen, om zichzelf of de wereld te besturen. God de Vader wil dat we ons initiatief en onze bekwaamheden ontwikkelen. Maar Hij wil tevens dat wij erkennen dat Hij Degene is waar wij met onze moeilijkheden naar toe behoren te gaan, dat zijn wetten het beste zijn en dat Hij de ware bestuurder van de aarde is. Hij wil hebben dat wij er ons van bewust zijn dat, om onze verlangens te vervullen, wij zijn Geest in ons dienen te hebben (Hand. 2:38).

Door zijn vermogen te kunnen redeneren en tevens door zijn bekwaamheid dingen te maken, is de mens ver verheven boven al het materiële dat God ooit heeft geschapen. Deze vermogens zijn evenwel voor God van generlei waarde, ja, ze zijn in feite een belemmering, als de wil of het verlangen van de mens om deze bekwaamheden te gebruiken tegen Gods wil ingaan. „Uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op de aarde” (Matth. 6:10). God wenst dat *zijn* wil door ons wordt opgevolgd.

Pas wanneer de mens — als gevolg van geestelijke blindheid — gelegenheid heeft gehad zijn eigen wil te gebruiken en de kwade gevolgen ervan heeft ingezien, pas dan is hij bereid zijn oude ik — zijn eigen wil — te laten doden, te doen „begraven met Hem [Christus] door de doop in de dood” (Rom. 6:4), en gewillig zijn lichaam als een levend offer aan God te geven — een levend lichaam waar God zijn wil mee tot uitvoering kan brengen! (Rom. 12:1.)

Zijn de meeste mensen verblind?

Toen Paulus met de Romeinen over hun heidense voorouders sprak, zei hij: „En daar zij het verwerpelijke achtten God te erkennen, heeft God hen overgegeven aan een verwerpelijk denken — vervuld van allerlei onrechtvaardigheid, boosheid . . . vol nijd . . .” (Rom. 1:28-29). En ook: „Want God heeft hen allen onder gehoorzaamheid besloten, om Zich over hen allen te ontfermen” (Rom. 11:32). De heidenen van toen waren verblind en zij zijn het ook nu!

Hoe staat het echter met Israël? „Zo is er dan ook in de tegenwoordige tijd een overblijfsel gelaten [slechts een restant] naar de verkiezing der genade” (Rom. 11:5). Enkelens hadden de kans op behoud ontvangen maar

„de overigen zijn verhard . . . God gaf hun een geest van diepe slaap . . . tot de dag van heden” (vs. 7).

Hetzelfde geldt voor vandaag. Paulus zei dat „niet vele wijzen naar het vlees, niet vele invloedrijken, niet vele aanzienlijken” geroepen worden (1 Cor. 1:26). Alleen zij die door de Geest van God getrokken worden kunnen tot God naderen (Joh. 6:44).

Sommige mensen zijn in verband hiermee door 2 Corinthe 6:2 in de war gebracht. In alle Nederlandse vertalingen schijnt dit vers te zeggen dat het nu de *enige* dag des heils is, maar het woord „de” is misleidend, omdat

God is een rechtvaardig God. Hij zal zelfs de slechtste mensen die vóór de wederkomst van Christus verblind waren, hun eerste kans geven behouden te worden!

het in zowel de *Hebreeuwse als in de Griekse grondtekst niet voorkomt*. In feite is 2 Corinthe 6:2 een aanhaling van Paulus uit het Oude Testament. Paulus citeert hier Jesaja 49:8. Maar de Hebreeuwse tekst van Jesaja 49:8 heeft *geen* bepaald lidwoord, evenmin als de Griekse tekst van 2 Corinthe 6:2. Het eerste deel van Jesaja 49:8 zou daarom beter als volgt kunnen luiden: „Zo zegt de Heer: In een [niet de enige] tijd des welbehagens heb Ik u verhoord, en op een dag des heils [niet de enige dag] heb Ik u geholpen”.

Natuurlijk, dit is de dag des heils voor degenen die nu geroepen zijn en wier geest door God voor zijn waarheid geopend werd. Hun kans om voor zijn Koninkrijk te kwalificeren is *nu*.

Dit is *de* dag des heils voor hen. Maar het is *niet* de dag des heils voor de overgrote meerderheid. Zij zullen hun kans — hun eerste en enige kans — op een later tijdstip krijgen. Het is *een* dag des heils, *niet* de *enige* dag des heils.

U moet tevens bedenken dat wanneer de enige dag des heils in Paulus' tijd geweest zou zijn, het voor ons vandaag dan te laat is! Maar Paulus citeerde een schriftgedeelte dat honderden jaren oud was. Was die tijd — in de dagen van Jesaja — de enige dag des heils? Neen, natuurlijk niet. Evenals de tijd van Paulus is ook de tijd van nu één van meerdere tijden des heils.

Geestelijk verblind

Geestelijk gesproken verkeren de mensen vandaag in Babylon. Het is een grote religieuze macht — „het grote Babylon”, niet het kleine Babylon — die de wereld misleidt (Openb. 17:2, 5; 18:4).

De overgrote meerderheid zal verblind blijven, en zo erg, dat zij zelfs bij Christus' wederkomst tegen Hem zullen vechten, omdat ze Hem niet herkennen. De duivel zal hen zelfs zo verleid hebben dat zij zullen denken dat Jezus de „antichrist” is (Openb. 17:13-14).

De mensen die vandaag blind voor de waarheid zijn, kunnen nu behouden worden, mits zij, na van de gevolgen van zonde te hebben geleden, God ernstig gemeend vragen (Lukas 11:9-10, 13) hun zijn wegen te laten zien (hun blindheid weg te nemen) en dan gewillig zijn die wegen, nadat zij geopenbaard zijn, na te volgen.

Alleen een relatief klein aantal mensen zal in het huidige tijdperk behouden worden. Zij zijn degenen die gebruikt zullen worden om hen die later in het millennium geroepen zullen worden, te onderwijzen, te oordelen en over hen te regeren (1 Cor. 6:2, Openb. 20:4-6).

Maar wat zal er met de verblinde overgrote meerderheid gebeuren, die nooit eerder een kans had?

Aangezien God rechtvaardig is en omdat Hij heeft toegelaten dat de meerderheid verblind zou zijn, zal Hij ook de blindheid moeten wegnemen om hun een kans te geven — *hun eerste kans!*

Hij heeft beloofd dat te zullen doen! „En Hij zal op deze berg de sluier vernietigen, die alle natiën omsluit, en de bedekking waarmede alle volken bedekt zijn” — de sluier

van geestelijke duisternis (Jes. 25:7). Gods plan houdt in dat nu de blindheid van slechts enkelen weggenomen wordt. Dit is zijn verantwoordelijkheid!

Behoud in het millennium

God heeft de mensheid hier op deze aarde zesduizend jaar toebedeeld, waarin zij alle levenswijzen die volgens hun denken hun geluk kunnen brengen, kunnen toepassen. Momenteel — in deze eindtijd — is de mens bezig het laatste hoofdstuk te schrijven van de menselijke geschiedenis van zielige pogingen zichzelf zonder Gods hulp te besturen — een geschiedenis waarvan alle mensen, wanneer zij hun eerste kans hebben, profijt kunnen trekken. De wereld van vandaag ijlt met koortsachtige haast naar een bloedbad van wereldwijde proporties.

Wat gebeurt er daarna?

„Het volk dat in donkerheid [blindheid] wandelt, ziet een groot licht [de blindheid weggenomen]... Want een Kind is ons geboren... en de heerschappij rust op zijn schouder... Groot zal de heerschappij zijn en eindeloos de vrede” (Jes. 9:1-6).

Dit handelt over de geboorte van Christus en over hoe Hij bij zijn wederkomst de heerschappij van deze aarde zal overnemen (Openb. 20:4) — het langverwachte duizendjarige rijk.

Dit is de periode waarin God bepaald heeft een begin te maken met het eigenlijke behoud van de mensheid. Verharding en blindheid zullen worden weggenomen, de mensen zullen Gods genade en wetten leren kennen. Alle mensen die vandaag verblind zijn maar die tot in die periode leven, zullen dan voor het eerst hun kans hebben behouden te worden. Christus zal komen om met zijn heilige „tienduizenden de vierschaar te spannen en alle goddelozen voor al hun goddeloze werken te straffen” (Judas 14, 15). De duivel zal geketend worden zodat hij de volkeren niet meer kan misleiden (Openb. 20:1-3). De heiligen zullen dan regeren over de naties *hier op aarde* (Dan. 7:27; Lukas 19:27; Openb. 2:26-27; 5:10).

Christus zal dan zijn Geest op alle vlees uitstorten (Hand. 2:17) en de aarde zal vol zijn van kennis des Heren (Jes. 11:9). God zal de mensen reinigen en hen een nieuw hart en een nieuwe geest geven en maken dat zij naar zijn inzettingen en verordeningen wandelen (Ezech. 36:25-27). Jesaja 11 en Zacharia 14 beschrijven die tijd in den brede.

Het aantal mensen dat uit dit tegenwoordige leven tot in de duizendjarige periode voortleeft is, vergeleken bij de miljoenen en miljoenen mensen die in blindheid gestorven zijn, evenwel betrekkelijk gering. Wat zal er met laatstgenoemden gebeuren?

Wanneer wordt de overgrote meerderheid behouden?

Sla Openbaring 20:5 eens op. „De overige doden werden niet weder levend”. En nu verzen 11 en 12: „En ik zag een grote witte troon en Hem, die daarop gezeten was... en ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande [een opstanding] voor de troon, en er werden boeken geopend. En... het boek des levens [de kans om eeuwig leven te ontvangen is aanwezig], en de doden werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken.”

Zij zullen door het Woord van God — de boeken van de bijbel — geoordeeld worden overeenkomstig wat zij in dit leven gedaan hebben en wat zij zullen doen nadat zij tot een sterfelijk leven zijn opgewekt!

Dit tafereel in Openbaring 20 geeft een beeld van de climax van Gods plan — het laatste oordeel, wanneer ontzaglijke aantallen niet-behouden doden opgewekt zullen worden en hun voor het eerst de kans om behouden te worden, gegeven zal worden — al die miljarden mensen die vanaf de tijd van Adam tot aan onze eeuw toe geleefd hebben en gestorven zijn en de ware weg tot het eeuwige leven niet hebben gekend!

Dan zal de kans tot het verkrijgen van behoud open staan voor allen die dan opgestaan zijn, evenals tijdens het duizendjarig bewind van Christus op aarde. Alleen zullen er dan, na het millennium, veel meer mensen zijn die het zullen aannemen.

Er is hier geen sprake van een *tweede* kans! Waarom niet? Hier is de uitleg: als zij door God verblind waren toen zij eertijds leefden, hebben zij nooit een *eerste* kans gehad! De inwoners van Tyrus en Sidon van weleer zullen worden opgewekt en die mensen, die vroeger verblind waren, zullen voor het eerst hun kans gegeven worden (zie Matth. 11:22). De mensen van Sodom en Gomorra zullen eveneens opstaan (Matth. 10:15), en zij zullen hun eerste kans krijgen. God is een rechtvaardig God. Hij zal zelfs de slechtste mensen die vóór de wederkomst van Christus verblind waren,

hun eerste kans geven behouden te worden!

Ezechiël 37:11-14 beschrijft op wat voor manier deze fysieke wederopstanding van alle volken zal plaatsvinden. Er wordt hier gesproken van Israël als een voorbeeld voor alle volken. Deze verzen tonen ons hoe de geestelijke verwekking en groei tot stand komen. Hier vinden we mensen die de heilige Geest Gods voor het eerst ontvangen, net zoals enkelen vandaag de dag geroepen zijn en Gods Geest hebben ontvangen.

De mensen zullen in het fysieke *vlees* leven gedurende een periode waarin ze voldoende tijd en gelegenheid krijgen om behoud te ontvangen — eeuwig *geestelijk* leven in Gods Koninkrijk. Maar ze moeten *kiezen* of ze wel of niet Gods weg willen gaan (Deut. 30:19).

Deze kennis behoort ons niet volkomen te verrassen. Ieder zou deze grote troostende waarheid begrijpen als hij Gods Heilige Dagen, die Gods plan van behoud duidelijk maken, zou onderhouden. In Leviticus 23:34 geeft het Loofhuttenfeest het behoud weer in de duizendjarige periode; en de achtste dag, in vers 36, geeft het laatste oordeel weer, wanneer de overgrote meerderheid zal opstaan en dan haar eerste kans zal krijgen om behouden te worden.

Dit alles wordt uitgelegd in ons boekje *Heidense Feestdagen — of Gods Heilige Dagen?* Schrijf ons voor uw gratis exemplaar.

Neen, de verblinde wereld begrijpt vandaag niet dat de Vader bezig is om van de sterfelijke mens, hier op aarde, een geestelijk gezin voor Hemzelf te maken — een gezin dat zorgvuldig wordt onderwezen. Zijn gezin vormt ook het Koninkrijk Gods dat zijn wet van liefde volgt. Die wet is in hun hart en in hun verstand geschreven (Jer. 31:33-34 en Heb. 8:10).

Nadat de verblinde mens door het leven van zijn eigen levenswijze een droeve levenservaring heeft verkregen, zal Hij hem opwekken tot weer een fysiek leven en zijn blindheid verwijderen zodat hij Gods levenswijze kan begrijpen en daarnaar beginnen te leven — de enige weg die naar geluk leidt. Dan en dan alleen begint God de overgrote meerderheid van de mensheid te behouden en zal Hij eeuwig leven geven aan diegenen die onder zijn liefderijk bestuur willen komen en Hem willen helpen met het beheer van de grote macht die Hij met hen wil delen. □

TIENDBETALING EN DE TIEN GEBODEN

Het zou volslagen belachelijk zijn te beweren dat een van de tien geboden luidt „Gij zult tienden betalen”. Maar het zou even bespottelijk zijn te zeggen dat er volstrekt geen verband bestaat tussen de wetten van de tien geboden en de wet van de tiendbetaling.

door John R. Schroeder

Niets ontstelt ons meer dan te merken dat iemand anders met zijn vingers aan onze portfeuille komt. Belastingen, vaste uitgaven van allerlei aard, betaling van onze auto — ze dragen er alle toe bij ons salaris te besteden nog vóór wij het op onze rekening geboekt vinden. Maar zou God Zelf met recht aanspraak kunnen maken op een deel van ons inkomen, ondanks al deze andere lasten?

De meeste mensen erkennen dat wij ons althans moeten houden aan de tien geboden. Maar zou gehoorzaamheid aan die koninklijke wet, die van liefde voor God en de naaste getuigt, iets te maken kunnen hebben met de juiste besteding van ons inkomen? Dit artikel zal de betrekking tussen tiendbetaling en verschillende punten in de Decalooq nagaan.

Het grote gebod

God is de Eigenaar, Bezitter en Schepper van alles wat onze ogen kunnen zien. David schreef in de Psalmen: „Des Heren is de aarde en haar volheid, de wereld en die daarop wonen” (Ps. 24:1). Uit dit vers blijkt dat God alles heeft geschapen en dat Hij krachtens die schepping alles bezit — met inbegrip van de mensheid.

Door het betalen van tienden leggen wij verering, respect, liefde en bewondering voor onze Schepper aan de dag. Tiendbetaling is een uiting van eer en een erkenning van Gods opperheerschappij en gezag over het heelal. Dit is de positieve kant van het eerste en grote gebod met betrekking tot tiendbetaling.

Het negatieve aspect luidt: „Ik ben de Here uw God, die u uit het land Egypte, uit het diensthuis, geleid heb. Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben” (Ex. 20:2-3). Voor de ware christen is Egypte een symbool van de tegenwoordige boze wereld, waaruit God ons verlost heeft. Daarom moeten wij Hem eren door het vermijden van heiligschennis van welke aard of in welke vorm dan ook.

Het mijden van andere goden, in de ware nieuwtestamentische zin, omvat veel meer dan niet te buigen voor een letterlijke, door mensen gemaakte afgod. Men kan gemakkelijk een god maken van de onrechtvaardige mammon van geld en rijkdom. Dit is dan ook misschien de meest gebruikelijke schennis van de tien geboden in de westerse wereld.

Het geven van een tiende van ons inkomen voor opvoedkundige en hu-

manitaire doeleinden helpt ons een gevoel van verhouding te bewaren voor wat in het leven de hoogste voorrang heeft. Geld kan een zeer wezenlijke „wortel van kwaad” zijn wanneer al iemands energie gericht is op de verwerving en besteding ervan. Het is veel gezonder zich te richten op de behoeften van anderen — of deze behoeften nu zijn te worden voorgelicht over het komende Koninkrijk Gods dan wel op enigerlei andere wijze te worden bijgestaan.

Maar laat ons een blik slaan op een ander gebod van God, dat volgens slechts weinigen verband houdt met tiendbetaling.

De sabbat en tiendbetaling

Het gebod inzake de sabbat behoort tot dat deel van de Decaloog dat uitdrukking geeft aan onze liefde voor God. Het houdt met name in de verering van God door het juiste gebruik van een bepaalde tijdsperiode.

Velen geloven dat het niet in de aard van de God van het Nieuwe Testament ligt, een bepaald geldbedrag te eisen van degenen die Hem liefhebben. Zij betogen dat men slechts zoveel moet geven als men wenst — dat er geen minimumhoeveelheid behoort te zijn.

God eist echter dat wij een zevende van onze tijd besteden aan het in acht nemen van zijn sabbat. Zoals God eist dat wij een minimumhoeveelheid tijd aan de verering van Hem wijden, zo ligt het voor de hand dat er een minimumhoeveelheid te geven moet zijn, namelijk een tiende van ons inkomen.

God zegt ons „gedenk de sabbatdag dat gij die heilig (Ex. 20:8) en: „rustdag, een heilige sabbat is het morgen voor de Here” (Ex. 16:23). De sabbatdag is dus stellig heilige tijd voor God. Evenzeer wordt elders in de Pentateuch vermeld dat de tiende heilig is voor God (Lev. 27:30, 32-33). De uitdrukking „heilig” betekent „afgezonderd voor de dienst van God”.

De christen eert zijn hemelse Vader dus door een tiende voor de dienst van Gods Werk af te zonderen.

Eert uw hemelse Vader

De bijbel beveelt ons uitdrukkelijk onze fysieke ouders te eren (Ex. 20:12). Maar geestelijk is, wanneer wij bekeerd worden, God letterlijk onze hemelse Vader en de Kerk is „onze moeder” (Gal. 4:26).

Een van de manieren waarop wij God kunnen eren, is Hem de „eerstelingen” van al onze inkomsten (Spr.

3:9) te schenken. Om voor de hand liggende redenen is het echter enigszins moeilijk onze financiële zegeningen rechtstreeks aan de Schepper God te geven. Gelukkig vertegenwoordigt de Kerk God als zijn aangewezen ontvanger! Zij die het evangelie prediken, moeten in hun levensonderhoud voorzien door onze financiële bijdragen (1 Cor. 9:14). Paulus schreef: „De oudsten, die goede leiding geven, komt dubbel eerbewijs [Grieks, beloning] toe, vooral hun die zich belasten met prediking en onderricht” (1 Tim. 5:17).

De bijbel is op dit punt glashelder. De Kerk moet geëerd worden door een vaststaand deel van de fysieke zegeningen van het volk te oogsten (tezamen met daarenboven vrijwillige gaven) ten einde de grote taak te verrichten, als een getuigenis het evangelie aan de wereld te verkondigen.

Maar het eerste en het vierde gebod zijn niet de enigen die op de tiendbetaling betrekking hebben. Men lette ook op het achtste gebod.

Gij zult niet stelen

Een van de in de Hof van Eden begane hoofdzonden was stelen. Toen Adam en Eva van de verboden vrucht aten — namen wat niet van hen was — stalen zij feitelijk rechtstreeks van hun hemelse Vader.

In 1 Samuel 2:25 wordt de vraag gesteld: „Indien de ene mens tegen de andere mens zondigt, dan zal God hem richten; maar indien een mens tegen de Here zondigt, wie zal dan voor hem tussenbeide treden?”

Kan men werkelijk zondigen tegen de Schepper God door zich van tienden en offeranden te onthouden? De profeet Maleachi antwoordt: „Mag een mens God beroven? Toch berooft gij Mij. En dan zegt gij: Waarin beroven wij u! In de tienden en de heffing. Met de vloek zijt gij vervloekt, en Mij berooft gij, gij volk in zijn geheel” (Mal. 3:8-9).

Het nalaten van tiendbetaling, zoals door Maleachi aangetoond, wordt door God als rechtstreekse roof beschouwd. Het is God beledigen! Het is een symptoom van zowel persoonlijke als nationale minachting voor onze Schepper. God vraagt: „Een zoon eert zijn vader. Indien Ik nu een vader ben, waar is de eerbied voor mij?” (Mal. 1:6).

De apostel Paulus schreef aan de Gemeente Gods te Efeze: „Wie een dief was, stele niet meer...” (Ef. 4:28). Dat is een goed advies voor ie-

der die zich de „luxe” zou willen veroorloven, God een deel van zijn inkomen te onthouden.

Natuurlijk benadeelt ons verzuim van tiendbetaling op zichzelf God niet! Hij bezit reeds het universum en alles wat daarin is. We benadelen wel onze naasten. Velen kunnen het goede nieuws van Gods aanstaand Koninkrijk niet horen, zien of lezen, doordat de noodzakelijke fondsen niet altijd ter beschikking komen. God beveelt zijn Kerk het evangelie aan alle volken in heel de wereld te prediken en bekend te maken (Matth. 24:14; 28:19-20; Hand. 1:8). Maar er is klinkende munt nodig om radio- en televisietijd te kopen, om maar te zwijgen van peperdure reclame- en portokosten.

Hebzucht is afgoderij!

Hebzucht is een belangrijke zonde in de hedendaagse westerse wereld. Maar de zonde blijft niet beperkt tot het begeren van wat aan iemand anders behoort. Het is heel moeilijk zonden tegen uw naaste te scheiden van zonden tegen God. Paulus schreef aan de broeders te Efeze: „Want hiervan moet gij doordrongen zijn, dat in geen geval een hoereerder, onreine of geldgierige, dat is een afgodendienaar, erfdeel heeft in het Koninkrijk van Christus en God” (Ef. 5:5). Paulus nam geen blad voor de mond. Door het tiende gebod te schenden, schendt men ook het eerste. Hebzucht is afgoderij!

En of men begeert wat aan God behoort of wat aan de naaste behoort, het is steeds een schending van het „eerste en grote gebod” voorzover het God aangaat.

Indien u dat deel van uw inkomen begeert, waarvan u diep in uw hart weet dat het naar God in de dienst van zijn Werk moet gaan, bent u schuldig aan schending van het eerste en het laatste gebod.

Er bestaat dus een wezenlijke relatie tussen tiendbetaling en de tien geboden.

Het Nieuwe Testament toont ook aan dat de tien punten van de Decaloog zijn samengevat in de twee grote voorschriften van liefde voor God en de naaste (Matth. 19:16-19; Lukas 10:25, 27; Lev. 19:18; Deut. 6:5).

Maar Jezus ging nog verder. Hij zei: „Aan deze twee geboden [liefde voor God en liefde voor de naaste] hangt de ganse wet [met inbegrip van tiendbetaling] en de profeten” (Matth. 22:40). □

ONZE OGEN SLUITEN VOOR DE FEITEN?

„Als de hemel valt, zijn we allemaal dood,“ luidt een oud gezegde. Maar in weerwil van al die koolwaterstoffen en al die spuitbusgassen en al die rommel die in de lucht zweeft, zijn we ons maar nauwelijks bewust hoeveel waarheid er in die zegswijze schuilt. Maar het spreekt vanzelf dat wij al dat geleuter over de ijzelijke bedreigingen van onze aardbol dienen te negeren. Tenslotte draait deze oude wereld al duizenden jaren door, ook al hebben de onheilsprefeten altijd voorspeld dat haar einde voor de deur stond.

Ook de kleine problemen kan men het best maar vergeten. Misschien verdwijnen ze wel vanzelf, als we er geen aandacht aan schenken. Hier volgt een oefening in het negeren van problemen.

Negeer het probleem van Zuidoost-Azië. Er bestaat niet zo iets als een domino-effect. Ga voorbij aan het feit dat Zuid-Vietnam, Laos en Cambodja overgenomen zijn door communistische regeringen. Negeer het

Het weer in de war? Droogte?
Overstromingen? Strenge winters?
Allemaal tijdelijke zaken.
Ze komen en gaan. Geen zorg!

feit dat er invallen worden gepleegd in Thailand, Indonesië, India en andere landen waarvan wij niet eens de namen kennen, laat staan weten waar ze liggen.

Afrika vormt geen probleem. Cubaanse troepen in Angola en Ethiopië—en met hen de Russische piloten met hun ingewikkelde moderne straaljagers—zijn er alleen maar om ziekenhuizen te bemannen, het algemeen welzijn te bevorderen en wegen te bouwen. Zonder gekheid, wat hebben wij in feite met die Hoorn van Afrika uit te staan?

Laten wij ons concentreren op Zuid-Afrika, waar het werkelijke onrecht geschiedt. Wat kan Kaapstad u schelen als de rechten van bepaalde groepen worden beknot? Vergeet Oeganda en Idi Amin, of welke vergelijkbare Afrikaanse toestand ook. Ga voorbij aan het feit dat er in zijn handen in weinige jaren meer zwarten zijn omgekomen dan tijdens het gehele fiasco van twee eeuwen kolonialisme.

Zullen de regeringen van Italië en Frankrijk misschien in meerderheid communistisch worden? Leg het naast u neer. Italië (dat naar sommigen van ons zich herinneren niet zo lang geleden fascistisch was) en Frankrijk hebben toch zeker altijd deel uitgemaakt van het Westen?

Valt de hemel? Belachelijk! Wees maar niet bang voor zo'n SALT-o mortale! We zullen immers een SALT-akkoord bereiken, een detente? En laten we alsjeblieft voorbij gaan aan het feit dat de Russen over jachtsatellieten beschikken die de Amerikaanse mili-

Valt de hemel? Geloof maar niet aan
zo'n onzinnige SALT-o mortale!

taire communicatiesystemen in de ruimte kunnen vernietigen! Amerika belooft geen ruimtewapens te zullen aanmaken, en de Russen beloven al die ruimtewapens die ze al hebben te vernietigen.

Het Panamakanaal? Wie heeft daar behoefte aan? In feite had Amerika eigenlijk nooit de soevereiniteit over dat stukje land. In de eeuw van supertankers en ICBM raketten is het kanaal verouderd en sowieso uit de tijd. Negeer de feiten. Aan wie komt het Kanaal trouwens feitelijk toe? Aan de Panamezen? De Colombianen? De Spanjaarden? De Indiaanse Yeti?

Bevolkingsexplosie? Niet meer dan een mythe. Negeer het feit dat de wereld voor het jaar 2000 aanbreekt meer dan 7 miljard zielen zal tellen.

Hongersnood? Op wereldschaal? Zo ver zal het nooit komen. Vergeet maar rustig dat er tegenwoordig elke dag meer mensen de hongerdood sterven dan ooit eerder in de geschiedschrijving.

Milieuvervuiling zou ons naar de rand van de afgrond voeren? Geen kwestie van! Hele rivierstelsels worden immers gezuiverd en er zijn nieuwe milieuwetten van kracht. Zeur toch niet over het feit dat tijdens uw leven een derde van al het leven in de oceanen werd vernietigd—en vergeet ook maar dat een derde van het voedsel van de mensheid uit de zee komt.

Het weer helemaal in de war? Droogteperioden? Overstromingen? Strenge winters? Allemaal tijdelijke zaken. Ze komen en gaan. Maak je niet druk—negeer de feiten.

Verspreiding van kernwapens? De mogelijkheid dat de mens er toch nog in zal slagen zichzelf en alle andere soorten op deze planeet te verdelgen? Denk er vooral niet over na dat dat voor de eerste maal in de geschiedenis een reële mogelijkheid is. U moet het nog zien gebeuren!

Ja, waarom zouden wij de feiten niet naast ons neerleggen? Daar voelen we ons toch zeker veel prettiger bij? □

EEN BOTSING

(Vervolg van pagina 6)

scheidingen nam toe en hoe langer hoe meer priesters en nonnen begonnen het recht om te trouwen op te eisen, en velen trouwden ook!

Inmiddels was het eenmaal door oorlogen verscheurde Europa, nu herbouwd en economisch welvarend, ook afhankelijk van de Amerikaanse militaire macht om zich te beschermen tegen het oprindende communisme — daar de communisten direct aan hun grenzen stonden. De landen van Europa, speciaal die van de NAVO, verloren hoe langer hoe meer hun vertrouwen in het vermogen van de Verenigde Staten om hen tegen de groeiende macht van de Sovjetunie te beschermen. De Verenigde Staten kregen de ene klap na de andere door de oorlogen in Korea en Zuid-Vietnam. Door communistische propaganda in de Verenigde Staten keerde de Amerikaanse publieke opinie zich tegen het uitzenden van soldaten om in ver verwijderde landen oorlog te voeren.

De naties van West-Europa hadden de Gemeenschappelijke Markt gevormd, uitsluitend een economische eenheid. Er was een toenemende angst voor Rusland; een toenemende twijfel aan Amerikaanse bescherming tegen de communistische militaire macht; een groeiend en wanhopig verlangen onder de Europese leiders om zich politiek te verenigen, om hun eigen militaire macht te bouwen die hen tot een derde gigantische militaire wereldmacht zou maken, sterker misschien dan de VS of de Sovjetunie.

Waar leidt dit alles ons naartoe?

De nieuwe paus is een Poolse paus die jarenlang als Rooms kardinaal in een communistische satellietstaat heeft geleefd. Hij kent het gevaar van een Russische militaire invasie beter dan een Italiaanse paus dat zou kunnen. Hij kent het verlangen van Europa om zich politiek en militair aaneen te sluiten. Hij kent de problemen binnen de katholieke Kerk — die verdeeld gaat raken. Tijdens de conclaven die de laatste twee pausen hebben gekozen, bestond er een scherpe verdeeldheid tussen conservatieve en liberale kardinalen.

Interne verdeeldheid

Denk nu eens na over een paar dingen inzake de rooms-katholieke politiek die nog niet in brede kring bekend zijn.

Hier volgen uittreksels van een artikel in de *Los Angeles Times* geschreven door Andrew Greely uit Rome. De titel van het verhaal: „De terugkeer van het catholicisme in de wereld is nu onvermijdelijk.” Het middeleeuwse bondgenootschap tussen de kerk en de wereld werd feitelijk in de 14e eeuw vernietigd — en tenslotte weer in het begin van de 19e, maar daarvoor was de katholieke Kerk de leider en voogd van de Europese wereld geweest.

Vervolgens somde hij drie essentiële punten op:

1) De wereld was democratie gaan beschouwen als menselijke vooruitgang — voor de Kerk was het echter „een aanval op de christelijke waarheid en de geestelijke rechten.”

2) Het overwicht van moderne wetenschap en geleerdheid. De Kerk beschouwde wetenschap als een aanval op religieuze waarheid en de grondslagen van de godsdienst.

3) Het was altijd het geloof geweest van de Kerk dat de paus *met absolute macht* moest regeren, terwijl de wereld pauselijke macht ging zien als een overblijfsel uit de duistere middeleeuwen.

Vele hooggeplaatsten in de Kerk hadden met nadruk betoogd dat de Kerk zich weer bij de wereld moest aansluiten. Tijdens het Tweede Vaticaanse Concilie werd besloten dat de tijd was gekomen „om de moderne wereld openhartig tegemoet te treden.”

Na de dood van Paulus VI werd het, als gevolg van zijn bewind, bij de verkiezing van Johannes Paulus I „duidelijk dat de Kerk en de wereld opnieuw met elkaar in dialoog waren — een historisch keerpunt na eeuwen”.

Paus Paulus had zijn „machtsevenwicht” gevonden in een „mini-curie”, geschapen door de energieke Vaticaanse staatssecretaris (feitelijk een eerste-minister), kardinaal Giovanni Benelli.

Ik heb begrepen dat kardinaal Benelli door Paus Paulus VI was opgedragen om aan plannen te werken voor de herleving van het Heilige Roomse Rijk dat Europa moest regeren.

Leg nu al deze feiten bij elkaar. De katholieke Kerk is in moeilijkheden — doordat ze intern verdeeld is. Ze moet weten dat een tegen zichzelf verdeeld huis niet kan blijven bestaan.

De landen van Europa willen tot

een politieke en militaire eenheid komen.

Hoe regelde de katholieke Kerk haar interne problemen toen zij oppermachtig was? Door de fysieke kracht van de burgerlijke regering waarover de pausen heersten!

Openbaring 17

Het klinkt in dit verband misschien niet prettig, maar ik citeer de profetie uit Openbaring 17. De geprofeteerde tijd is *nu* en de onmiddellijke toekomst, ofschoon deze profetie ook iets van het verleden vermeldt:

„En een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden [de zeven laatste plagen die toeslaan in de tijd van Christus' tweede komst], kwam en sprak met mij, zeggende: Kom hier, ik zal u tonen het oordeel over de grote hoer die zit aan vele wateren... De wateren waaraan de hoer gezeten is, zijn natiën, en menigten, en volken en talen... met wie de koningen der aarde gehoeerd hebben... En hij voerde mij in de geest weg naar een woestijn. En ik zag een vrouw [kerk] zitten op een scharlakenrood beest [burgerlijke regering], dat vol was van godslasterlijke namen, en het had zeven koppen en tien horens” (Openb. 17:1, 15, 2-3).

Deze profetie gaat verder en sluit aan bij Daniël 2, Daniël 7 en Openbaring 13. De zeven koppen symboliseerden de zeven dynastieën of historische hoogtepunten van het Heilige Roomse Rijk. De tien horens zijn tien koningen of naties die dit Rijk omvatten tijdens van zijn zevende stadium. De profetie vervolgt:

„En de vrouw was gehuld in purper [kleur die symbolisch is voor koningschap] en scharlaken en rijk versierd met goud, edelgesteente en paarden, en zij had in haar hand een gouden beker, vol gruwelen, en de onreinheden van haar hoererij. En op haar voorhoofd was een naam geschreven, een *geheimenis: het grote Babylon, moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde*. En ik zag de vrouw dronken van het bloed der heiligen en van het bloed der getuigen van Jezus. En ik verbaasde mij toen ik haar zag [in een visioen], met grote verbazing” (Openb. 17:4-6).

De naam zou vertaald kunnen worden met „de Babylonische mysteriëngodsdienst” die groot is geworden en die regeert over vele naties die verschillende talen spreken.

Deze in de jaren 90 n. Chr. geschreven profetie is sindsdien geschiedenis geworden. Deze Babylonische myste-

riëngodsdienst werd groot en regeerde over de naties van Europa in het Heilige Roomse Rijk. Hij regeerde door de fysieke kracht van de burgerlijke staatsregeringen en veroorzaakte martelaarschap van heiligen die haar leerstellingen en heerschappij niet aanvaardden, maar trouw waren aan Christus.

De tijd van de gebeurtenissen dezer profetie is ongeveer 1935. De profetie zegt vervolgens dat dit Heilige Roomse Rijk was, maar „niet is” (omstreeks 1935) — „en toch is.” Het was ongeveer in 1935 dat Mussolini pochte op de herleving van het Romeinse Rijk — een zo onbelangrijke herleving dat het, naar ik mij herinner, niet eens voorpagina-nieuws in de meeste Amerikaanse kranten was. In die tijd „was en is [het] niet” (vers 8).

De profetie verklaart vervolgens dat de zeven koppen zeven bergen zijn (of toppunten van het koninkrijk) waarop de kerk zat. In de tijd van de profetie, ongeveer 1935, is dit Heilige Roomse Rijk in „de afgrond” geweest (een toestand van feitelijk niet-bestaan) waaruit het zal oprijzen naar één laatste, zevende top en de hele wereld zal verbazen (vers 8).

En wanneer ze in deze zevende fase eindelijk weer is opgewekt, zal deze Romeinse eenheid van kerk en staat slechts een zeer korte tijd duren.

Het is uitgebeeld in Daniël 2 als de tien tenen — een mengsel van ijzer en klei die zich niet met elkaar zullen verenigen.

Het zal een militair koninkrijk worden (Openb. 17:13-14) en metterdaad vechten tegen Christus bij zijn tweede komst! Maar de tien koningen die hun macht aan de hoofdkoning geven (ge-symboliseerd als „het beest”) zullen de kerk haten en een eind aan haar bestaan maken (verzen 16-17).

Het herrezen Heilige Roomse Rijk

Hieruit blijkt 1) dat het middel dat de kerk heeft gebruikt om mensen die haar godsdienst belijden, met geweld in het gareel te brengen, de fysieke kracht van de krijgsmacht en de politiek van de staat is geweest. Zal ze nu weer haar toevlucht tot dit middel nemen? En 2) dat deze op handen zijnde wederopstanding van het Heilige Roomse Rijk slechts zeer korte tijd zal duren en zal eindigen met de tweede komst van Christus om de aarde te regeren. Daarom kunnen wij, wanneer deze eenheid in Europa tot stand komt, weten dat wij zeer dicht bij Christus' komst zijn.

Echter, uit andere profetieën, zoals Matth. 24:21-22, Daniël 12:1 en Jer. 30:7-9, blijkt dat er een „grote verdrukking” zal zijn — de verschrikkelijkste tijd van verdrukking uit heel de geschiedenis der aarde, teweeggebracht door deze Romeinse wederopstanding — die 3½ jaar of minder zal duren; dan zullen communistische horden met een leger van 200 miljoen man, het rooms-katholieke Europa voorgoed vernietigen. Toch zullen er divisies van het Europese leger overblijven om bij Armageddon te vechten als Christus komt.

Zal de nieuwe paus Johannes Paulus II deze wereldschokkende wederopstanding van het Heilige Roomse Rijk ontketenen? De katholieke Kerk is in gevaar om van binnenuit te worden vernietigd, tenzij ze een middel vindt om *harmonie en eenheid* in haar traditionele gebruiken en leringen te herstellen. Johannes Paulus II is 58 jaar oud. Men zegt dat hij tot zijn dood misschien de komende 30 jaar zou kunnen regeren.

Met het opdringen van de communisten, met het Europese wantrouwen jegens de Amerikaanse militaire bescherming en het verlangen naar politieke eenheid, en met moeilijkheden binnen de katholieke Kerk, lijkt het echter waarschijnlijk dat Johannes Paulus II *zal handelen!* Kardinaal Benelli heeft de weg bereid. Franz Josef Strauss van Duitsland, „de sterke man van Europa” heeft een plan voor zulk een eenheid, evenals prins Otto van Habsburg (Oostenrijk).

En de *U.S. News & World Report* van 30 oktober voegt hierbij dat de huidige Johannes Paulus II tot paus is gekozen wegens zijn „ongewoon meesterlijke beheersing in de behandeling... van staatszaken.” Bovendien zegt het blad dat hij de problemen „met kracht” zal aanpakken, „in staat is tot onverhoedse verrassingen” en „krachtige standpunten” zal innemen.

De „grote verdrukking”, Jezus' profetie van Mattheus 24, toont aan dat de hele wereld misleid wordt door valse godsdiensten, die beweren „christelijk” te zijn — zeggen dat Jezus *Christus* is en toch de velen van de wereld zullen bedriegen. Dan, vers 14: „Dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn” [van dit tijdperk]. Na het begin van de wereldwijde verkondiging van het evangelie van het Koninkrijk zal de „grote verdrukking” komen — ver-

schrikkelijker dan ooit eerder is voorgekomen. De bovennatuurlijke tussenkomen van Christus zal die „verdrukking” (vs. 21-22) inkorten.

Maar waar zal de grote verdrukking het meest gevoeld worden — het hardst toeslaan? De profetie van Jeremia 30 zegt dat het de tijd van Groot-Brittannië en Amerika's moeilijkheden zal zijn (Vraag ons om het boekje *The United States and Britain in Prophecy*).

Het is tijd voor de mensen in Amerika en de Britse volkeren om de waarschuwing ter harte te nemen! Ik heb al 44 jaar voor deze ontwikkelingen gewaarschuwd.

Het „merkteken van het beest”

Jarenlang heb ik weinig of niets gezegd over „het merkteken van het beest” uit Openb. 13:17, ofschoon ik 30 tot 44 jaar geleden veel heb gesproken en geschreven over deze en andere profetieën die tegelijkertijd in vervulling zullen gaan.

Maar het scheen alsof God op bovennatuurlijke wijze de loop van geprofeteerde gebeurtenissen tegenhield. In Openbaring 7 was de tijdsvolgorde van de profetieën gekomen tot de fase van de „dag des Heren”, wanneer er schrikwekkende tekenen waren in zon, maan en sterren — de tijd voor de zeven bazuinplagen. Daarna, in Openbaring 7:1, hielden vier engelen aan de vier hoeken der aarde de winden vast opdat ze niet op de bazuinen zouden blazen „voordat wij de knechten van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben” (vers 3). Hieruit blijkt dat wanneer er een reden is, God geprofeteerde gebeurtenissen een poosje zal ophouden. Ik heb mij afgevraagd of Hij de wereldgebeurtenissen niet ophield tot wij de grote opdracht hebben voltooid!

Anderszijds kan God plotseling de dingen *versnellen*. Hij gaat de grote verdrukking inkorten. Hij zal het werk voleindigen en het in gerechtigheid inkorten: „Want wat Hij gesproken heeft, zal de Here doen op de aarde, volledig en snel” (Rom. 9:28).

Maar wij kunnen nu zeer dicht bij een plotseling onstuimig einde van de dingen in deze wereld komen! Op dit ogenblik hangt, voor zover God de wereldgebeurtenissen toelaat hun eigen loop te nemen, veel af van wat paus Johannes Paulus II en de Romeinse curie besluiten te doen — en zij kunnen onder druk gezet worden van de regeringsleiders in Europa. *De tijd is kort!* □

CHURCH

(Vervolg van pagina 3)

veer tien dagen na zijn hemelvaart, zond Hij zijn heilige Geest uit de hemel in de 120 (Hand. 1:15), die Hem waren gevolgd en die geloofden; aldus stichtte Hij de Gemeente Gods (Hand. 2). Diezelfde dag werden zo'n 3000 mensen gedoopt en aan die eerste 120 toegevoegd (Hand. 2:41).

Het ware evangelie onderdrukt

Vrijwel onmiddellijk kwam het tot een zware vervolging van gemeente en evangelie (Hand. 8:1). De latere apostel Paulus werd bekeerd en zou de voornaamste apostel voor de niet-joden worden.

De Kerk werd gesticht op de dag van Pinksteren, in de maand juni van het jaar 31 n. Chr. Maar reeds omstreeks het jaar 59 of 60 had de tegenpartij Christus' ware evangelie over het Koninkrijk Gods al weten te onderdrukken. De mensen „hadden zich laten afbrengen tot een ander evangelie” (Gal. 1:6).

De mensen hebben een onverschillige manier om de dingen maar voor wáár aan te nemen; zonder meer geloven ze wat ze lezen of horen. Ze nemen aan dat wat ze horen, in kerken of op de radio, inderdaad het evangelie is. Maar wat ze al die tijd hebben gehoord, is *niet* het evangelie dat Jezus verkondigde, tenzij ze de radio-uitzendingen of de lectuur van de Worldwide Church of God hebben gehoord of bestudeerd.

Ik weet heus wel dat het moeilijk valt dit te geloven. Maar wat de wereld ten onrechte aanneemt als het „Evangelie van Jezus Christus”, is volstrekt niet het evangelie van Christus, niet de boodschap die Hij verkondigde; neen, het is slechts de boodschap van ongeroepen en misleidende mensen *over* Christus, over de persoon van Christus, oftewel de Bode. Maar de boodschap die God door Christus, als de goddelijke bode, heeft gezonden... dáárvan hebben ze niet gehoord.

Maar ofschoon Christus' evangelie na enkele jaren kon worden onderdrukt, gingen de apostelen voort met de verkondiging van deze boodschap, waarbij ze door de heilige Geest met een dynamische kracht werden toegerust. Terwijl de gemeente hen met haar gebeden, bemoedigingen en tienden steunde, maakten zij — met kracht en vitaliteit toegerust — een begin met de uitvoering van hun taak.

Wel dient men zich te realiseren dat de zware vervolgingen een ontmoedigend effect hadden. Een voorbeeld hiervan — tekenend voor de voornaamste taak van de Gemeente — vindt men in het boek Handelingen, hoofdstukken 3 en 4. Omdat ze een verlamde hadden genezen en de na dit wonder bijeengestroomde mensen hadden toegesproken, werden de apostelen Petrus en Johannes zonder pardon in de gevangenis geworpen en ernstig bedreigd.

Deze apostelen zochten echter onmiddellijk bemoediging bij de leden van de Gemeente. Ze baden vurig en smeekten God om grote, goddelijke kracht opdat de verkondiging van het evangelie toch maar vooral zou doorgaan. Het resultaat? „En terwijl zij baden, werd de plaats waar zij vergaderd waren, bewogen; en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en zij [de apostelen] spraken het woord Gods met vrijmoedigheid” (Hand. 4:31).

Toen echter de vervolgingen in hevigheid toenamen en het ware evangelie door het machtige Romeinse bewind werd onderdrukt, terwijl in het jaar 33 Simon de Tovenaar een valse kerk stichtte (Hand. 8:9-24), moest de verkondiging van het evangelie in het verborgene geschieden. Niet langer werd het aan heel de wereld verkondigd. Het Werk van de Kerk nam in de loop der eeuwen steeds verder af, tot het slechts mondjesmaat werd gedaan.

Christus had echter verklaard dat de poorten van het dodenrijk zijn Kerk niet zouden overweldigen. De Kerk bleef bestaan en werkte van generatie op generatie verder, dikwijls in geheime, ondergrondse bijeenkomsten. Tegen het begin van de 20ste eeuw was echter de vitale kracht, welke zo dynamisch in Christus en de eerste apostelen had gewerkt, steeds meer afgenomen totdat, naar Christus' profetie in Openbaring 3:1-11: „gij [Gemeente Gods] de naam hebt, dat gij leeft”... „maar gij zijt dood”, in geestelijk opzicht. Want hun ontbrak de levenskracht om verder te gaan met de verkondiging van Christus' boodschap! Slechts een aantal kleine, geïsoleerde groepen in Chili, Argentinië, Mexico en Midden-Amerika, zowel als in de Verenigde Staten, kwamen nog steeds bijeen onder de naam Gemeente Gods.

Impuls van nieuwe leiding en levenskracht

In 1927 vormden in de Verenigde Staten de leden van de Gemeente Gods

slechts kleine plaatselijke groepen, in omvang variërend van vijf tot honderd personen.

Maar toen riep Christus een nieuwe leider op, bezield door Gods Geest, levenskracht, geïnspireerd begrip en volharding — Herbert W. Armstrong.

Hij was een geslaagd zakenman die zich op het brede terrein van de publiciteit had bewogen.

In de herfst van 1926 werd hij hevig geschokt door twee uitdagingen. De een betrof de geldigheid van Gods geestelijke wet, de Tien Geboden; de ander betrof de evolutietheorie, welke in die dagen, voetstoots en totaal, door het hoger onderwijs als juist werd aanvaard.

De heer Armstrong was enigszins vertrouwd met de evolutietheorie, maar had nog geen diepgaande studie en analyse van dit vraagstuk gemaakt. Onmiddellijk verdiepte hij zich in de werken van Darwin, Haeckel, Huxley, Spencer, Vogt en andere aanhangers van de theorie. Op voor hem overtuigende wijze *beweest* hij de onjuistheid ervan.

Overeenkomstig de protestantse leerstellingen waarin hij was grootgebracht, had hij geloofd dat Gods geestelijke wet door Christus en de vroege apostelen was ingetrokken.

„Al die kerken,” zo had hij tegenover zijn vrouw betoogd, „kunnen het toch niet bij 't verkeerde eind hebben... en zij leren dat Gods wet is ingetrokken.” Maar tot zijn stomme verbazing — en verdriet — ontdekte Herbert W. Armstrong dat „al die kerken” het wel degelijk bij 't verkeerde eind hadden! „Zie nu toch eens!” riep hij na zijn eerste echte bijbelonderzoek uit: „De kerken van het georganiseerde, traditionele christendom onderwijzen iets wat lijnrecht ingaat tegen wat ik hier duidelijk in de bijbel lees!”

Hoe bitter teleurstellend zijn ontdekkingen ook waren, zijn diepgaande bijbelstudie — waar hij vrijwel van de ene dag op de ander toe werd gedreven — zuiverde zijn geest van al wat zondagsschool en kerk hem in zijn vormingsjaren hadden bijgebracht! God dwong hem eenvoudig aandachtig en in diepe ernst *opnieuw* de bijbel te gaan bestuderen, alsof hij nooit eerder zijn geest door bepaalde opvattingen in beslag had laten nemen. Hoogst waarschijnlijk is nog nooit een godsdienstleider op zo'n onbevooroordeelde wijze met de neus op de feiten gedrukt.

Het was als kwamen de ervaringen van de apostel Paulus met de zijne overeen. De heer Armstrong zou later hierover schrijven: „Want ik maakt u bekend, broeders, dat het evangelie, hetwelk door mij verkondigd is, niet is naar de mens. Want ik heb ook niet van een mens ontvangen of geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus... Maar toen het God behaagd had zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Hem onder de heidenen verkondigen zou, ben ik geen ogenblik te rade gegaan met vlees en bloed [bij mensen]. Ook heb ik geen theologische opleiding gevolgd, maar zoals de eerste apostelen en Paulus door *Christus persoonlijk* werden onderricht, zo werd ik door *dezelfde Christus* onderricht door middel van zijn geschreven woord” (Zie ook Gal. 1:11; 15-17).

„Maar,” zo redeneerde de heer Armstrong destijds, „wanneer al deze kerken ernaast zijn — en als, zoals Jezus zei, zijn Kerk nimmer zal sterven, maar zal blijven bestaan — *waar* is dan die ene ware kerk nu?”

De heer Armstrong en zijn vrouw begonnen om te gaan met leden van de Gemeente Gods in de Willamette Vallei en in Oregon City, in de staat Oregon. Zelf woonden ze destijds in Portland. Al heel spoedig werd het hun duidelijk: deze nederige, maar oprechte mensen bezaten meer bijbelse waarheid dan enige andere kerk — en dit ondanks het feit dat ze deel uitmaakten van een der kleinste en meest verstrooide kerken die er bestonden. Maar tot de zomer van 1928 weigerde hij steevast deze kleine, plaatselijke gemeenten voor te gaan, omdat hij van oordeel was dat het kerkelijk ambt een taak was die niemand zelf mocht kiezen. Uiteindelijk echter werd hij er letterlijk toe gedwongen.

De leden der gemeente realiseerden zich dat hij de juiste scholing bezat, plus een ongewoon rijke ervaring op zakengebied en in onderwijszaken, alsmede de kennis, het inzicht en de praktische ervaring bij de toepassing van moderne methoden, die onmisbaar zijn wanneer men Gods Werk in deze gecompliceerde wereld mogelijk wil maken. Mede op grond van deze overwegingen keken de mensen steeds meer naar de heer Armstrong als hun leider. Uiteindelijk werd het een ieder duidelijk dat de beroeping tot het ambt hier waarlijk door God geschiedde en géén eigen, menselijke keuze was. In juni 1931 werd de heer Armstrong door de synode van Oregon ge-

wijd en trad hij in volledige dienst van het Werk van God.

Nieuw tijdperk — nieuw leven

Onder zijn leiding brak er een nieuw tijdperk aan van de Gemeente Gods. Door de Geest Gods werd de Kerk verjongd, en werd er nieuwe levenskracht ingeblazen, zodat het evangelie van Christus — zijn oorspronkelijke boodschap — met kracht over heel de wereld kon uitgaan. Er was echter veel meer dan menselijke ervaring en kennis van zaken nodig. Andermaal deed God zijn Geest neerdalen en bezielde Hij zijn Kerk met kracht.

De tijd was gekomen om de laatste boodschap van God met kracht aan deze wereld te verkondigen. Voor Gods Werk was de tijd gekomen dat de weg werd bereid voor de spoedig komende Wereld van Morgen, de tijd wanneer door Gods ingrijpen, zijn gezag op aarde zal worden hersteld. Het zal een wereld zijn van vrede, geluk en vreugde; een wereld van overvloed en welzijn onder het gans deze aarde omvattende gezag van de grote God door de levende Jezus Christus!

In de zomer en herfst van 1933 hield de heer Armstrong een reeks voordrachten in en rondom de stad Eugene in de staat Oregon; hij sprak over het oorspronkelijke evangelie zoals Christus dat had gepredikt, het evangelie dat vrede, werkelijk succes en waarachtige vreugde brengt. De spontane reacties die erop volgden, overtroffen alle verwachtingen. Er volgde toen een uitnodiging voor de microfoon van KORE te spreken, het enige radiozendstation van Eugene. De eigenaar van dit particuliere station, Frank Hill, stelde een wekelijks programma van een half uur voor, dat de nog ontbrekende factor was bij de verkondiging van Gods waarheid aan een veel groter publiek. Zelf nam hij een aanzienlijk deel van de zendkosten voor zijn rekening.

Fenomenale groei

En nu begon God deuren te openen, met het gevolg dat het door de Geest geïnspireerde Werk met sprongen voorwaarts ging (Openb. 3:7-8). Van dat moment af nam het Werk in kracht en omvang toe; de volgende 35 jaar zou het zich jaarlijks met 30 procent uitbreiden.

Het radioprogramma „The World Tomorrow” begon in de eerste week van 1934. Rekening houdend met het geringe vermogen en bereik van het station, kon men zeggen dat het

programma de mensen onmiddellijk aansprak. KORE was een der zwakste zenders voor commerciële doeleinden; men zond uit met 100 watt. Geleidelijk werd het programma door steeds meer stations uitgezonden en tegen 1942 kon het door vrijwel heel de VS worden ontvangen; in 1945 werd het zelfs een dagelijks terugkerend programma.

Op den duur werd het zo dat „The World Tomorrow” ’t grootste bereik van alle radioprogramma’s ter wereld had: met een capaciteit van 50 miljoen watt per week werden naar schatting 100 miljoen luisteraars bereikt. Daarnaast werden nog vele andere miljoenen door middel van andere media benaderd.

Op 1 februari 1934 maakte in de VS het tijdschrift *The Plain Truth* — onze *Echte Waarheid* — zijn bescheiden entree. Het eerste nummer van de eerste jaargang had een oplage van ongeveer 250 exemplaren. Radioluisteraars kregen het gratis aangeboden; abonnementen werden uitsluitend op verzoek verstrekt. Het is nooit onze gewoonte geweest geld voor het blad te vragen. Ook hebben we in ons tijdschrift of in onze radio-uitzendingen nog nooit om financiële steun gevraagd.

Thans is *De Echte Waarheid* een der fraaiste tijdschriften ter wereld, maar nog steeds bevat het blad dezelfde boodschap van levensbelang — ook wordt het nog altijd gratis aangeboden.

Waarom een opleidingsinstituut?

Naarmate de Kerk en haar Werk zich verder uitbreidden, werd de stichting van een opleidingsinstituut noodzakelijk. En wel om diverse redenen.

De Gemeente Gods is nooit een kerk geweest die mensen zocht te bekeren. Jezus Christus gaf hier zelf het voorbeeld. *Nooit* drong hij bij de mensen aan „zalig te worden” of zich te „bekeren”. Toen de vrouw bij de Bron van Jakob in Samaria Hem verzocht haar Gods Geest te schenken, die Hij „levend water” had genoemd, deed Hij geen moeite haar te bekeren.

Hij verkondigde het goede nieuws van Gods Koninkrijk en zei: „Bekeert u en geloof het evangelie” (Markus 1:15). Hij koos zijn discipelen en zei enkel: „Volg mij.” Ze volgden Hem zonder ook maar iets te vragen. Hij deed geen emotionele oproepen tot bekering. *Nooit* smeekte Hij de mensen „naar voren te komen” en zich te bekeren, begeleid door sentimentele gezangen. Zijn apostelen deden dat al

evenmin. De Gemeente Gods volgt het voorbeeld dat zij hebben gegeven.

Daarom kent deze Kerk geen evangelisatieprogramma's of missionaire activiteiten in de moderne zin van het woord. In plaats daarvan ziet zij het als haar taak het goede nieuws van de komst van Gods Koninkrijk te verkondigen; dus niet de wereld bekeren, maar ten overstaan van alle volkeren van die komst te *getuigen*.

In feite is dit de *opvoedende*, de voorlichtende boodschap van de *weg*, de manier van leven, die in het Koninkrijk Gods gevolgd dient te worden; het is de weg die leidt naar succes, vrede en geluk, naar een vol, vreugdevol en overvloedig leven. Dit houdt in de kennis van het doel van 't menselijk leven op deze planeet; de kennis van de echte waarden in een wereld die enkel valse waarden najaagt; de kennis van wat de mens is, van de reden van zijn bestaan en van de weg tot zijn alles te bovengaand potentieel.

Dit is zeer beslist geen sentimentele, emotionele boodschap *over* Christus als een persoon. Het is geen boodschap die de mensen smeekt „hun hart aan de Heer te geven”, maar een boodschap die hun duidelijk maakt van welke zaken ze zich dienen af te wenden; een boodschap die hun de *weg* wijst welke leidt naar wat ze werkelijk verlangen — hier en nu, tot in alle eeuwigheid.

Een bijkomende taak van de Kerk is hen te voeden die zich hebben bekeerd (dat „bekeerd” wil zeggen dat ze zijn veranderd, een totaal ander inzicht hebben en een ander gedrag vertonen, doordat ze Gods Geest hebben ontvangen) en wel met het geestelijk voedsel, dat het daadwerkelijk met gezond verstand volgen van Gods weg, zijn levenswijze schenkt.

Stichting van Ambassador College

Om de hier genoemde redenen achtte de Kerk van God de stichting van een opleidingsinstituut dringend geboden. Dit was nodig om een bekwaame evangeliebediening mogelijk te maken; nodig ook om geschoold personeel te krijgen voor de administratieve en organisatorische taken die vervuld moeten worden in Gods Werk: de verspreiding van het goede nieuws door middel van radio, televisie en het gedrukte woord.

Pasadena in de staat Californië werd gekozen als de plaats voor dit opleidingsinstituut. Op 8 oktober 1947 opende Ambassador College zijn deuren voor de eerste studenten. In 1954

werd het als zelfstandig rechtspersoon erkend.

Aangezien de taak van de Kerk in wezen een onderwijzende is en géén evangeliserende, is deze hele operatie jarenlang uitgevoerd door Ambassador College. Daarom is Ambassador College met de Kerk verbonden gebleven. Het wordt grotendeels door de Kerk gefinancierd. De Gemeente Gods is altijd een gemeente geweest die tienden betaalt. Ze weet dat God, in de Schrift, heeft beloofd hen die de tiende betalen te zullen belonen met voorspoed. Het gebruik heeft leden van de Kerk ertoe gebracht zorgvuldiger te werk te gaan bij de budgettering van hun inkomen. Deze mensen is het financieel goed gegaan — en bijgevolg ook de Kerk.

Geen bekeringsijver en geen politiek of militant optreden

Zoals hierboven reeds werd gezegd, kende de Kerk van God uit het jaar 31 n. Chr. geen bekeringsijver en ontlied ze zich van elke wedijver — dit overeenkomstig bijbelse opvattingen. Ze is in geen enkel opzicht militant en heeft ook nooit deelgenomen aan agerende bewegingen met de bedoeling door actie een of ander doel te bereiken. Ze heeft geen deel aan massale of door belangengroepen begonnen acties — politieke noch anderszins. Door heel haar geschiedenis heeft de Gemeente Gods uitsluitend een liefdevolle houding aangenomen jegens alle rassen en volkeren, ongeacht kleur, levensbeschouwing of religie.

Altijd heeft ze onderwerping gepredikt aan ongeacht welk gezag dat over ons is gesteld — hetzij een menselijke overheid of het gezag van God.

Maar ofschoon de Worldwide Church of God niet activistisch of militant is, gelooft ze toch wel degelijk in *praktische oplossingen* voor de talrijke menselijke problemen. En ook draagt ze die oplossingen aan!

Door middel van haar nimmer aflatend onderricht via radio, televisie, tijdschriften en speciale boekjes, heeft ze op velerlei manieren een ingrijpende invloed op de maatschappij.

Positieve, ingrijpende invloed

Meer dan een miljoen mensen werd in het bezit gesteld van onze boekjes over de misdaad, haar oorzaken en hoe men zichzelf, zijn kinderen en zijn bezittingen tegen misdadige elementen kan beschermen.

Miljoenen zagen hun huwelijksleven ingrijpend veranderd door het lui-

steren naar radioprogramma's en door het lezen van de voorlichtingsboekjes en tijdschriftartikelen die we hun toezonden. Van Nieuw-Zeeland tot Afrika, en van de Zwitserse Alpen tot de Westkust van de VS, schrijven tienduizenden mensen ons om te vertellen van de diep ingrijpende en verstrekkende veranderingen in hun huis en gezin, die het gevolg waren van een beter begrip van de ons door God geopenbaarde *weg* tot een rechtvaardig, rein en gezond leven.

Tienduizenden schrijven ons hoe zij plotseling in staat waren hun kinderen een behoorlijke opvoeding te geven; hoe zij onmiddellijk werden beloond met meer liefde en gehoorzaamheid van de zijde van hun kinderen; en dit alles nadat ze de voorlichting hadden gelezen en in praktijk gebracht, waarom ze ons hadden gevraagd.

Miljoenen levens veranderden

Miljoenen mensen hebben onze publikaties gelezen, lectuur die hun leven op velerlei wijze in positieve en nuttige zin veranderden. De TV- en radio-uitzendingen en de boekjes over milieuvervuiling, hongersnood, bevolkingsexplosie en de wedijver in de ruimtevaart, betreffen allemaal zaken die voor de hele wereld van het allerhoogste belang zijn. Onze publikaties over alcohol, drugs, huwelijk, gezinsbegroting en over succes in het leven, brengen allemaal praktische, persoonlijke voorlichting voor alle dag, waardoor letterlijk mensenlevens zijn veranderd.

De leden van de Worldwide Church of God zijn zo ernstig bekommerd om het lot van anderen en over wereldproblemen in het algemeen, dat ze van hun eigen inkomen *weggeven* ten behoeve van juist dit wereldwijde streven om oplossingen aan te dragen voor de moeilijkheden die heel de mensheid teisteren.

Het is de goddelijke opdracht van de Worldwide Church of God de komende wereld van vrede, onder het gezag van de spoedig komende goddelijke Messias *te verkondigen!* Ze vervult enkel de rol van een verslaggever, die melding maakt van profetieën en wel in de vorm van *vooruitlopend nieuws*.

Ze biedt van elk uitzicht verstoken landen en volkeren hun *enige hoop* voor de toekomst — een hoop waarvan ze voordien nooit hadden gehoord.

En dat nu is de Worldwide Church of God! □

Persoonlijk

(Vervolg van pagina 1)

beseffen dat de bijbelse openbaring en de boodschap die Jezus verkondigde in feite zulk een enorme kennis is, dat wat als hoger onderwijs verspreid wordt erbij in het niet zinkt!

Maar die enorme boodschap waaruit het evangelie van Christus bestond — zijn glorierijk goed nieuws — werd in de allereerste eeuw al onderdrukt!

Het betreft het alomvattende, verbijsterende, totale doel van de Schepster, wat niet alleen betrekking heeft op de mens, maar ook op het hele uitgestrekte en onbegrensde heelal, dat door de mens, als hij tot zijn voor hem ontworpen heerlijkheid is gekomen, *herschapen* moet worden!

Dit is geen ingebeelde en bedrieglijke woordspeling — het is werkelijkheid! Het betekent dat de grote majestueuze God zichzelf letterlijk in de mens reproduceert — dat de sterfelijke mens het transcendente potentieel heeft om in het gezin van God zelf wedergeboren te worden — als een onsterfelijk geestelijk wezen in alles overtreffende heerlijkheid — en om met scheppende kracht onder leiding van God en Christus door de uitgestrektheid van de eindeloze ruimte heen letterlijk het aangezicht van de planeten te herscheppen en te vernieuwen.

Het is waar dat nauwelijks één op de duizend mensen ooit, al is het maar gedeeltelijk, zijn zuiver menselijk potentieel als mens beseft. De gemiddelde mens benut niet eens 5 procent van zijn verstandelijke vermogens. Op zuiver menselijk vlak heeft de mens de mogelijkheid — als hij Amerikaan is — om president van de Verenigde Staten te worden. Of een Thomas A. Edison te worden, of een Einstein.

Maar dat potentieel is nog niets verlezen bij het geestelijk en transcendente potentieel om geboren te worden in het gezin van God zelf — en om over Gods bekwaamheden te beschikken!

In feite wordt over de meeste van deze opwindende, bezielende en geestverruimende waarheden nooit, zelfs al is het maar indirect, in het godsdienstonderwijs van deze wereld nagedacht.

Ergens in het voorjaar van 1979 zal mijn boek *The Incredible Human Potential* in heel de Engelstalige wereld in de boekwinkels verschijnen. Het is een te uitgebreid verhaal om zelfs maar te proberen het in deze rubriek samen te vatten.

Eigenlijk ben ik diep overtuigd dat niet ikzelf de werkelijke schrijver van

dit boek ben, maar dat de levende Jezus Christus de echte schrijver ervan is. Ik was alleen maar de stenograaf die het opschreef. Met dat inzicht ben ik van mening dat ik mag zeggen, dat dit het belangrijkste — het meest intens openbarende — boek is sinds de bijbel! Hoewel het in de boekwinkels verkocht zal worden, kunnen geïnteresseerde lezers nu al een exemplaar bestellen.

Ondertussen kan ik bekend maken dat tegen het komend voorjaar ook een ander boek, *Seven Proofs of the True Church*, overal in de boekwinkels zal verschijnen. Dit zal ook een verrassend, onthutsend boek zijn. Kunt u geloven dat van al de godsdiensten in de wereld, met inbegrip van het boeddhisme, confucianisme, sjintoïsme, hindoeïsme, de mohammedaanse en de christelijke godsdiensten, er *niet een* (behalve de ene oorspronkelijke ware Kerk van God, in het twaalfde hoofdstuk van Openbaringen afgebeeld als vervolgd, klein en door Satan gehaat) weet *wie* en *wat* God is? Kunt u geloven dat alleen deze ene ware Kerk weet *wat* de mens is en *waarom* hij er is; waarom de mensheid op aarde geplaatst is; waarheen wij op weg zijn; en wat die weg is? Of dat alleen deze *ene* Kerk het ware doel en de ware betekenis van het Israël uit het Oude Testament kent — *waarom* God hen riep, hoewel alleen hun profeten geestelijk behoud van Hem verkregen. Voorts, dat geen andere kerk of godsdienst weet *wat* het evangelie was dat Jezus verkondigde en onderwees — een evangelie dat rond het midden van de eerste eeuw al onderdrukt werd en niet aan de wereld verkondigd werd tot aan onze huidige generatie? Dit boek zal de lezer verbaasd doen staan.

Andere boeken door Herbert W. Armstrong geschreven die de komende lente in de boekwinkels aangetroffen kunnen worden, zijn *The United States and Britain in Prophecy, Tomorrow — What It Will Be Like* en een nieuwe, bijgewerkte en uitgebreide editie van *The Seven Laws of Success*.

En ik hoop dat, als God het wil, nog andere boeken uitgegeven zullen worden door onze uitgeverij Everest House en tegen de herfst van 1979 ook in de boekwinkels te krijgen zullen zijn.

Als God mij de kracht en de tijd geeft, hoop ik *The Autobiography* te voltooien. De helft hiervan werd uitgegeven in een editie van 540 pagina's in 1957, met andere uitgaven in 1958, 1959 en 1975. Ik hoop de twee delen in zijn geheel tegen de herfst van 1979 klaar en in de boekwinkels verkrijgbaar te hebben. □

de ECHTE WAARHEID Doel & Streven

De Echte Waarheid wordt gepubliceerd in het algemeen belang en behandelt maatschappij-, gezins- en milieukwesties. Ze bevat artikelen betreffende internationaal nieuws, politiek, filosofie, godsdienst en opvoeding, speciaal die betrekking hebben op de kwaliteit van het leven.

Het tijdschrift is geen politiek orgaan en geen politieke partij of presiegroep ondersteunt het.

De publikatierechten van het tijdschrift zijn eigendom van de Worldwide Church of God en het doel van *De Echte Waarheid* is voorlichting en educatie door wereldgebeurtenissen in het juiste perspectief te plaatsen en een besef te wekken voor de ernst der tijden waarin wij leven. De nadruk wordt gelegd op de waarden van de christelijke moraal en de maatschappelijke gevolgen van de toenemende verwerping van deze waarden. Af en toe wordt plaats ingeruimd voor afwijkende ideeën die de lezers een duidelijker inzicht in de verschillende aspecten van omstreden kwesties kunnen geven.

De Echte Waarheid kent geen abonnementsprijs. Ze wordt gesteund door vrijwillige bijdragen van lezers, die overtuigd zijn geraakt van de waarde van het blad en die er prijs op stellen dat het gratis ter beschikking komt van een groter aantal lezers. Uw bijdragen zijn welkom en worden dankbaar aanvaard.

Dit blad streeft ernaar redenen te geven voor het *slechte nieuws* en antwoorden op levensdilemma's die, in praktijk gebracht, *goed nieuws* en juiste resultaten opleveren.

Het ligt eveneens in de gedragslijn van dit tijdschrift de alternatieven in overweging te geven indien de juiste oplossingen niet in praktijk worden gebracht. In overeenstemming hiermede geven wij uitdrukking aan de overtuiging dat indien de mensheid nalaat de uiteindelijke catastrofe af te wenden, een goddelijk plan nodig zal zijn om deze aarde te redden en een nieuwe orde te vestigen, waaronder alle schepselen in staat zullen zijn duurzame vrede, veiligheid en welvaart te genieten.

Van onze lezers

Waardering voor het tijdschrift

Begin deze week ontving ik voor het eerst uw tijdschrift, waarvoor ik u op de eerste plaats zeer hartelijk wil danken. Met grote belangstelling heb ik alle artikelen gelezen, die van het begin tot het einde zeer leerzaam, opbouwend en interessant zijn. En mijns inziens — inderdaad wat belangrijk is — grote waarheden bevatten en tevens ook een boodschap van hoop inhouden, wat altijd ergens een lichtpunt is geloof ik, vooral nu in onze chaotische en ontwrichte tijd. Nogmaals proficiat.

C.B.,
Izegem, België

Daar ik ongeveer sinds 10 jaar lezer ben van uw tijdschrift *De Echte Waarheid* dank ik u hartelijk voor het kosteloos abonnement dat u tot op heden hebt toegestaan.

De inhoud van uw blad heeft niet alleen mij tevens als sociale werker en medewerker aan tijdschriften de nodige documentatie en inspiratie bezorgt om in de geest van uw zendingswerk een weinig mede te werken tot verbetering van de geestesgesteldheid bij het Vlaamse volk. Ik hoop dan ook in de toekomst verder van dit voorrecht te mogen genieten.

F.v.D.,
Mortsel, België

't Is al in het derde jaar dat ik uw gewaardeerd tijdschrift *De Echte Waarheid* mag ontvangen, tot mijn grote voldoening. U weet ik ben RK-priester en pastoor van een parochie in de deelstaat São Paulo die een oppervlakte heeft van ruim 200 vierkante kilometer.

Uw tijdschrift is voor mij een kostbare hulp in de verruiming van de oecumenische gedachte en werkwijze. Ook wil ik u mijn erkentelijkheid betuigen dat, ofschoon ik in Brazilië werk, ik toch van u het tijdschrift in de nederlandse taal krijg toegestuurd en in bijzondere regelmaat. Het volgende jaar zal het 40 jaar zijn dat ik reeds werkzaam ben, uitsluitend in Portugees sprekend gebied: eerst 25 jaar in het noorden van Moçambique, in Oost-Afrika, en daarna in Brazilië. Dus begrijpt u wel dat mijn gym-Engels niet meer zo efficiënt is, en Spaans heb ik nooit geleerd.

Het maartnummer 1978 van *De*

Echte Waarheid heb ik voor mij liggen. Een artikel hierin, dat me speciaal heeft aangegrepen is „Een profeet spreekt”. Het is (bijna) dat God door de profeet Amos opnieuw spreekt tot de huidige wereld en over de huidige wereldsituatie, ook speciaal van de derde wereld.

Ik kan hier eenvoudig en decent leven (met al de duurte die ook hier de laatste 2 jaar gekomen is) temidden van mijn mensen, die voor het grootste gedeelte boiasfrias (dagloners) zijn. En het is met een zekere schroom dat ik u moet schrijven dat ik helaas bij onmacht ben uw magnifiek werk gelukkig te steunen. Ik begin reeds op jaren te komen en dan drogen de „recursos”, de bronnen van hulp in het lieve vaderland uit, omdat mijn weldoeners die mij gekend hebben uit mijn jonge jaren zowat allen gestorven zijn. Zeker, ik krijg mijn AOW nu toegestuurd, maar dat is het dan ook. In uw tijdschrift worden iedere keer boekjes etc. in gratische toezending ter lezing aangeboden. Lector die ik gaarne zou willen ontvangen ter verruiming van de oecumenische werkwijze, met de vrijheid die ieder mens heeft in kalmte en zonder vooringenomenheid de geschriften te onderzoeken.

't Is goed jezelf te dwingen van tijd tot tijd tot een soort heropfrissing van het vroeger bestudeerde! Dogma, Moraal, Schriftuur etc. Want de tijd dat ik dat alles ex professo bestuderen moest ligt al ongeveer 50 jaar achter mij: een halve eeuw!

In dank en met de grootste waardering.

J.A.O.
Brazilië

Jaren reeds ontvang ik uw unieke tijdschrift *De Echte Waarheid* waar ik iedere maand verlangend naar uitzie. Uw tijdschrift is niet alleen uitstekend voor wat betreft kwaliteit van papier, vorm van samenstelling en uitgave, prachtige kleurenfoto's e.d., doch het geeft in deze voor ons sombere tijd van wereldchaos een inzicht in de politieke toestanden en wat meer is, door zijn duidelijke godsdienstige inslag, geeft het ons waar we het meeste nood aan hebben, nl.: hoop!

M.v.H.,
Kortrijk, België

Onlangs is mijn abonnement op *De Echte Waarheid* verstreken. Ik heb

het niet vernieuwd. Deze beslissing betekent niet dat ik het niet langer eens ben met de meeste van uw gezichtspunten (ondanks het feit dat ik katholiek ben). Uw perspectief op het wereldnieuws loopt zeer parallel met het mijne. Veel bijdragen in *De Echte Waarheid* heb ik zeer gewaardeerd, o.m. de recente bijdrage over Cambodja.

Ik spendeer echter veel geld om mijzelf goed te informeren over tal van onderwerpen (d.m.v. dagbladen, tijdschriften, boeken). Dit jaar zijn daar diverse abonnementen bijgekomen, dus moet hier en daar wat besnoeid worden. Bovendien heb ik er behoefte aan steeds nieuwe publicaties en nieuwe standpunten te leren kennen. Het zal u misschien enige voldoening geven te weten dat mijn abonnement op *De Echte Waarheid* door een ander tijdschrift wordt vervangen dat in het algemeen dezelfde principes en moraal huldigt.

Ik zou natuurlijk kunnen profiteren en proberen het blad kosteloos verder te lezen en het door een ander te laten betalen. Dat wil ik echter niet. Het is beter dat dit geld gebruikt wordt om anderen uw optimistische visie te leren kennen, die mij reeds voldoende bekend is.

Ik neem hier afscheid van u, echter niet zonder nogmaals mijn grote waardering en dank kenbaar te maken voor de informatie die u mij bezorgde.

P.C.,
Brugge, België

Met aandacht las ik het oktobernummer van *De Echte Waarheid*. De openhartigheid en klaarheid waarmee u de zaken voorstelt vielen mij en mijn vriendin daarbij sterk in het oog, waarvoor onze oprechte felicitaties. In het bijzonder willen wij hiermee onze waardering meedelen over het nummer i.v.m. de slachting in Cambodja. Terecht is onze westerse maatschappij blind voor de huidige gruwels die dagelijks nog voorkomen in een zo 'gecivileerde' wereld als de onze.

J.v.B.,
Brugge, België

Allereerst wou ik mijn dank uitspreken voor uw blad. Het blad komt zeer nuchter en positief over en wat het belangrijkste is: God wordt verheerlijkt. Ik ben zelf pas tot geloof gekomen en heb enorme behoefte aan goede christelijke lectuur en ben blij dat ik dit in de *De Echte Waarheid* kan zien.

J.d.O.,
Nieuw Lekkerland

BESTAAT GOD?

Van de vroegste tijden af heeft de mens zich bezig gehouden met de vraag of God bestaat. Het overtuigende bewijs is er al die tijd geweest, het is echter herhaaldelijk over het hoofd gezien. Het is voor de gemiddelde mens erg moeilijk om, in een tijd van vooroordelen tegen alles wat bovennatuurlijk is en van gebrek aan verstandelijke objectiviteit op het gebied

van religie, de godsdienstige kaf van het bewijsgevende koren te scheiden. Toch kan het bewijs van het bestaan van God zelfs worden aangetoond in de gewone natuurverschijnselen uit ons dagelijks leven. Vraag als introductie tot dit fascinerende onderwerp om ons gratis boekje *Bestaat God?*

BESTAAT
GOD?

VERZOEK OM LECTUUR/ADRESWIJZIGING

Kruis aan

- Zend mij de volgende lectuur _____
- Adreswijziging _____
- Nieuwe abonnee
Schrijf hieronder het nieuwe adres

Naam _____

Adres _____

Plaats / Land _____

Knip uit en zend dit samen met het adresstrookje naar

De Echte Waarheid
Postbus 333
Utrecht (Nederland)